

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΤΥΧΙΚΟΣ"
Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

"TYCHICUS" MAGAZINE
P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Η Τελευταία Ενημέρωση της συνδρομής σας φαίνεται στην ετικέτα (π.χ. <TEN=2/02>σημαίνει ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002)
ΑΝ ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΑΝΑΝΕΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΑΣ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

**«Ίδού, ΕΓΩ θέλω εμβάλλει ΕΙΣ ΕΣΑΣ πνεύμα,
και θέλετε αναζητήσει...»**

**Όσο κι αν προσπαθούμε με δικές μας δυνάμεις, διόλου δεν πρόκειται να
προχωρήσει το σκάφος της Εκκλησίας. Το νέο έτος ας αφήσουμε χώρο
στο Πνεύμα του Θεού να εργαστεί στη ζωή μας**

*«Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις
πόθεν έρχεται, και πού υπάγει· ούτως είναι πας όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος»*

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

«Στεφανώνεις το έτος με τα αγαθά Σου» Σελ. 4

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

❶ «Εάν διεκρίνομεν εαυτούς...» Σελ. 8

❷ Εικονολατρία / Ειδωλολατρία Σελ. 11

❸ Ο προφητικός λόγος της Γραφής και η κακή χρήση του Σελ. 15

❹ Εμπορευματοποίηση της θρησκείας με εκμετάλλευση της ανάγκης Σελ. 17

Σκύλοι και γάτες – Είναι «ζώα ιερά»; Σελ. 19

Η αντιλογία Σελ. 20

Και πάλι το «άγιο φως» Σελ. 22

Ενώτια και έρρινα [5] Σελ. 24

«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ<;>» Σελ. 28

= ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ; (Αλληλογραφία)

= ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΑΙΩΝΙΑ... (Αλληλογραφία)

Θλιβερές Διαπιστώσεις Σελ. 31

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ... Σελ. 32

ἐν οὐτῇ ὁφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 17 – ΤΕΥΧΟΣ 172 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ- ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/5/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη Ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογαριασμός: 137-00-2310000636. • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: Β. Χατζηπέρης, Σόλωνος 44, Ν. Ιωνία • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210-277.3785, FAX 210-279.8487 • «TYCHICOS» Monthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • Not to be sold – Printed in Greece •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Στην αρχή του νέου έτους

«Στεφανώνεις το έτος με τα αγαθά Σου»

Ο Ψαλμός του Δαβίδ που φέρει τον αριθμό 65/ξέ', δίκαια θα μπορούσε να ονομαστεί «**Ψαλμός της Πρωτοχρονιάς**».

Παρ' όλο που οι Εβραίοι θεωρούσαν ως αρχή του έτους όχι τον Ιανουάριο, αλλά τον Σεπτέμβριο, ακολουθώντας δηλαδή την αλλαγή των εποχών, αυτό σε τίποτα δεν αλλάζει την αλήθεια πως, από όποιο σημείο και αν ξεκινήσει κανείς να μετράει, στην ίδια πορεία θα πορευτεί και τις ίδιες διαπιστώσεις θα κάνει.

Ωστόσο υπάρχει τεράστια απόσταση από το πνεύμα με το οποίο γράφει εδώ ο Δαβίδ και εκείνο που συνήθως διέπει τους ανθρώπους. Αυτό μπορεί να το δει κανείς ιδιαίτερα όταν ανακοινώνονται τα Δελτία του Καιρού. Πότε λέμε ότι "ο καιρός είναι καλός"; Όταν είναι ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ Σ' ΕΜΑΣ. Δεν κάνει πολλή ζέστη, δεν κάνει πολύ κρύο, δεν βρέχει και δεν χιονίζει (εκτός αν θέλουμε να πάμε για σκι...). Θέλουμε με άλλα λόγια να έχει πάντα μια σταθερή και ευχάριστη σ' εμάς θερμοκρασία...

Ο γεωργός ξέρει πολύ καλά ότι ΚΑΛΟΣ ΚΑΙΡΟΣ είναι όταν βρέχει στην εποχή του, κάνει κρύο στην εποχή του,

κάνει ζέστη στην εποχή του, κάνει δροσιά στην εποχή του... και ο Θεός, όταν έφτιαξε τον κόσμο, είχε στο νου Του τον άνθρωπο τον σωστό. Ούτε τον πλεονέκτη, ούτε τον φίλαυτο, ούτε τον τεμπέλη...

Αν δεν υπήρχαν αυτές οι αλλαγές στην κατάλληλη εποχή, κανένα φυτό δεν θα αναπτυσσόταν, άνθιζε και καρποφορούσε σωστά. Μάλιστα, ύστερα από μια περίοδο τέτοιας ΑΤΑΞΙΑΣ, μάλλον κανένα φυτό δεν θα ζούσε πια και, σαν συνέπεια, και ο άνθρωπος και το υπόλοιπο ζωικό βασίλειο θα εξαφανιζόταν, αφού η ζωή μας εξαρτάται κυρίως από τα φυτά.

Οταν, λοιπόν, ο Ψαλμωδός έγραφε σ' αυτό τον όμορφο Ψαλμό, «**Στεφανώνεις το έτος με τα αγαθά σου**» (εδ. 11), έκρινε με ό,τι έβλεπε στην εποχή του και στη ζωή του και έτσι δόξαζε τον Κύριο για το ενδιαφέρον που δείχνει στην πλάση Του και, κυριότατα, στον άνθρωπο.

Πόση τάξη στη φύση και πόση ομορφιά! Στα χρώματα των λουλουδιών, στα φτερά των πεταλούδων, στα τραγούδια των πουλιών, στα χαμόγελα των παιδιών!!! Πόση σοφία και πρόνοια στην πλάση του οργανι-

σμού μας, στις παρακαταθήκες όλων των απαραίτητων μέσων για τη ζωή και την απόλαυση!!! Πόση καταπληκτική σοφία στους μηχανισμούς ανακύκλωσης και αποκατάστασης της φυσικής ισορροπίας!!! Τι άλλο μπορούσε να κάνει ο Ψαλμωδός παρά να αναφωνήσει: **«Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε! τα πάντα εν σοφία εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου»** (Ψαλμ. 104/ρδ/24).

Αν όμως ακούσει τα λόγια αυτά κάποιος ξένος με την πνευματική πραγματικότητα του πιστού, δικαιολογημένα μπορεί να ρωτήσει:

«Πού τα είδες όλα αυτά άνθρωπέ μου; Δεν βλέπεις τις πλημμύρες και τις ξηρασίες; Δεν βλέπεις τις πυρκαγιές και τις χαλαζοπτώσεις που καταστρέφουν κάθε βλάστηση και κάθε παραγωγή; Δεν βλέπεις τα ηφαίστεια που εκρήγνυνται και σκεπάζουν τον κόσμο με στάχτη και πόλεις και χωριά με τη λάβα τους; Δεν βλέπεις πως το όζον καταστρέφεται και η ηλιακή ακτινοβολία έχει γίνει βλαπτική; Δεν ξέρεις ότι έχει ανατραπεί η ισορροπία του κλίματος και δεν άκουσες για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και το "el niño"; Για τους σεισμούς και τις κατολισθήσεις που παρασύρουν σπίτια και χωριά δεν άκουσες τίποτα;»

»Αλλά και για τα νοσοκομεία δεν έχεις ιδέα; Για την ανεργία; Για τον πόλεμο που ετοιμάζουν εκεί κάτω στο Ιράκ –κι αν δεν γίνει στο Ιράκ, κάπου αλλού θα τον κάνουν; Για τα παιδάκια που μένουν ορφανά από το AIDS; Για τα προσφυγόπουλα και τα παιδιά των μεταναστών; Για την παιδική πορνεία

και εκμετάλλευση; Για τα ναρκωτικά και το αλκοόλ που κατατρώνε τη νιότη και υποσκάπτουν το μέλλον της ανθρωπότητας; Για όλη αυτή τη μαυρίλα δεν έχεις ιδέα; Σε ποιο κόσμο ζεις;!!!»

Ο συνομιλητής μας έχει δίκιο, αφού όλα αυτά δεν είναι της φαντασίας του αλλά η απτή πραγματικότητα, που κανείς δε μπορεί να τη διαψεύσει. Εξάλλου κι ανάμεσα στους πιστούς αν κοιτάξουμε, στο ποσοστό που μας αντιστοιχεί, κάποια σκιά πέφτει και επάνω σ' εμάς, είτε πάσχουμε από αρρώστιες, είτε αντιμετωπίζουμε αδικίες, είτε βρισκόμαστε σε δυσκολίες και μπροστά στην αβεβαιότητα του μέλλοντος...

Τι θα πρέπει να απαντήσουμε;

Μήπως ήταν άλλη η εποχή του Δαβίδ; Μήπως ζούμε σε άλλο κόσμο; Μήπως είναι αλήθεια εκείνο που λένε, ότι κάθε χτες και καλύτερα, κάθε αύριο και χειρότερα; Ή μήπως πρέπει να παραδεχτούμε ότι ΜΑΣ ΞΕΧΑΣΕ Ο ΘΕΟΣ;

Αν και είμαστε υποχρεωμένοι να δεχτούμε πως όλα τα παραπάνω είναι "αλήθειες", όμως ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ.

Πρώτα απ' όλα, θα ρωτήσουμε εμείς, υπάρχει τίποτα σ' αυτά τα σκοτεινά που περιγράφονται παραπάνω, που δεν τα προλέγει ο λόγος του Θεού; Μήπως υπάρχει κάποια "έκπληξη"; Μήπως κάτι έχει "ξεφύγει" από τον έλεγχο; Κάθε άλλο! Όλα είναι γραμμένα και έχουν περιγραφεί με καταπληκτικές λεπτομέρειες. Κυρίως,

όλα έρχονται ως ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ενός γεγονότος.

Επιτέλους ο άνθρωπος πρέπει να μάθει πως δεν μπο-

ρεί...

...να απομακρύνεται από την πηγή αλλά να μη διψάει.

...να πετάει τις τροφές αλλά να μην πεινάει.

...να διώχνει τους ανθρώπους αλλά να μη νιώθει μοναξιά.

...να φεύγει από τον Θεό αλλά να έχει ΖΩΗ.

...να κάνει "του κεφαλιού του" αλλά να μην θερίζει συνέπειες.

...να περιφρονεί το νόμο του Θεού αλλά να έχει ευλογίες.

Αυτά είναι τεράστιες παραβιάσεις των αρχών του Θεού. Ανατρέπουν τη φύση και την ηθική τάξη. Φέρνουν τα πάνω κάτω οι άνθρωποι, και επιμέλουν να λένε το κακό καλό....

Και τι συμβαίνει με την παγκόσμια Εκκλησία; Όπως και άλλοτε έχουμε γράψει, κι αυτή στο μεγαλύτερο ποσοστό ακολουθεί την ίδια ΑΠΟΚΛΙΣΗ.

Αναμφίβολα υπάρχει θρησκεία, πίστη, διδασκαλία και λατρεία... Όμως υπάρχει μια τεράστια διαφορά, επειδή όλα αυτά είναι πλέον ανθρώπινης έμπνευσης και προέλευσης...

Σε όσους σκέφτονται και ζουν με αυτό τον τρόπο, ο καρδιογνώστης Θεός από αιώνες έχει απευθύνει το μήνυμά Του μέσω του προφήτη Ησαΐα (κεφάλαιο 55/νε). Μόνο που εμείς

αυτό το μήνυμα δε θέλουμε να παραδεχτούμε ότι αφορά εμάς και το παραπέμπουμε στους άλλους, τους "άπιστους".

Φωνάζει ο προφήτης του Θεού: «Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται να ευρεθή· επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. **Ας εγκαταλείπη ο ασεβής την οδόν αυτού, και ο άδικος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν ημών, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόως»** (εδ. 7-8).

Άραγε σε ποιους μιλάει ο Θεός; Πρώτα απ' όλα μιλάει στο λαό Ισραήλ, που εκείνη την εποχή αποτελούσε το αντικείμενο της θείας επεξεργασίας, με παρόμοιο τρόπο όπως σήμερα υπάρχει η εκκλησία – μια εκκλησία που **«το όνομα έχει ότι ζει αλλά είναι νεκρά»** (Αποκ. 3/γ/1).

Ασεβής και άδικος μέσα στην εκκλησία; Είναι δυνατόν; Για να είμαστε ειλικρινείς μέσα στην αληθινή εκκλησία του Θεού ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ να υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, αλλά μέσα στην επίγεια έκφρασή της, σ' αυτό που εμείς βλέπουμε και ζούμε, δυστυχώς ΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

Ας θυμηθούμε εδώ τα λόγια με τα οποία κλείνει το βιβλίο της Αποκάλυψης, όπου γράφει: **«Όστις αδικεί, ας αδικήση έτι· και όστις είναι μεμολυσμένος, ας μολυνθή έτι· και ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος. Και ιδού, έρχομαι ταχέως· και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκα-**

**στον ως θέλει εἰσθαι το ἔργον αὐ-
τοῦ»** (Αποκ. 22/κβ/11-12).

Πού υπάρχουν αυτοί οι «ἄδικοι» και οι «μεμολυσμένοι»; Μα που αλλού παρά εκεί όπου υπάρχουν και οι «δίκαιοι» και οι «ἅγιοι», δηλαδή στην ονομαζόμενη «Εκκλησία»; Προς αυτήν απευθύνεται ο λόγος και όχι προς τους ἔξω. Στους ἔξω δεν υπάρχουν δίκαιοι και ἅγιοι, διότι ὅλος ο κόσμος **«ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται»** (Α΄ Ιωάν. 5/ε/19).

Σ' αυτό λοιπόν το σύμμικτο πλήθος που γεμίζει τις εκκλησίες απευθύνεται ο λόγος του Θεοῦ και ξεκαθαρίζει: **«Αἱ βουλαὶ μου δεν εἶναι βουλαὶ ὑμῶν, οὐδέ οδοὶ ὑμῶν αἱ οδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ οἱ ουρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως αἱ οδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεροι τῶν οδῶν ἡμῶν, καὶ αἱ βουλαὶ μου τῶν βουλῶν ὑμῶν»** (Ησ. 55/νε/8-9). Ἐτσι μας καλεῖ να εγκαταλείψουμε το χαμηλό μας ἐπίπεδο καὶ ν' ἀνέβουμε σε ἄλλη στάθμη, στους ὑψηλοὺς δρόμους του Θεοῦ.

Ἀν το κάνουμε αὐτό, ἡ υπόσχεση του Κυρίου λέει: **«Θέλετε ἐξέλθῃ ἐν χαρᾷ, καὶ οδηγηθῇ ἐν εἰρήνῃ· τὰ ὅρη καὶ οἱ λόφοι θέλουσιν ἀντηχήσει ἐμπροσθέν σας ὑπὸ ἀγαλλιάσεως, καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν ἐπικροτήσῃ τὰς χεῖρας. Ἀντὶ τῆς ἀκάνθης θέλει ἀναβῇ κυπάρισσος, ἀντὶ τῆς κνίδος θέλει ἀναβῇ μυρσίνη· καὶ τοῦτο θέλει εἰσθαι εἰς τὸν Κύριον διὰ ὄνομα, διὰ σημεῖον**

**αἰῶνιον, τὸ ὁποῖον
δεν θέλει ἐκλείψει»**
(εδ. 12-13).

Καθὼς βρισκόμαστε ἀκόμη στο ξεκίνημα ἐνός νέου ἔτους, καλούμαστε να κάνουμε τις ἐπιλογές μας. Ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι γνωστὴ καθὼς πηγαίνει "ἀπὸ το κακὸ στο χειρότερο". Δεν βρίσκει τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ὁ χαμένος χάνεται χειρότερα.

Τι ὅμως θα κάνουμε ἐμεῖς, ὁ ὀνομαζόμενος λαὸς τοῦ Θεοῦ; Θα δεχτούμε να ἀκολουθήσουμε τὸν Κύριο ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ, ὥστε κι Εκείνος να μπορεῖ ΝΑ ΣΤΕΦΑΝΩΣΕΙ ΤΟ ΕΤΟΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΟΥ; Ἢ μήπως θα ἐπιμείνουμε να ἀκολουθοῦμε τοὺς δικούς μας δρόμους, που οδηγοῦν σε πλάνη καὶ ἀπώλεια;

Χιλιάδες χρόνια τώρα, ὁ Θεὸς ἀποδείχτηκε ΠΙΣΤΟΣ καὶ ΑΛΗΘΙΝΟΣ σε ὅλα ὅσα ἔχει πει. Τὸ ἴδιο θα γίνῃ καὶ στο μέλλον. Τὸ τι θα συμβεῖ στη ζωὴ μας, λοιπόν, ἐξαρτάται ἀπὸ τὴ δική μας ἀπόφαση καὶ στάση. Εἴθε να ἀκολουθήσουμε τὸν Κύριο, χωρὶς να ξεχνούμε ὅτι Εκείνος θα ἀποκρίνεται σ' ἐμὰς **«μετὰ δικαιοσύνης»**, διότι μόνο ἐτσι ξέρει να λειτουργεῖ καὶ να δρᾷ. Εἴθε κι ἐμεῖς κάποτε να μάθουμε ἀπὸ Εκείνον, εγκαταλείποντας τοὺς δρόμους μας τοὺς πονηροὺς, με ὁποῖο χριστεπώνυμο ὄνομα κι ἂν τοὺς ἔχουμε "βαφτίσει". **✠**

«**ἀλλ' ἔστω υμῶν το ναι, ναι, και το ου, ου· διά να μη πέσητε υπό κρίσιν**»

«*Εάν διεκρίνομεν εαυτούς...*»

Στην Α' Επιστολή προς Κορινθίους, στη γνωστή περικοπή για το Κυριακό Δείπνο, μεταξύ άλλων διαβάζουμε και τα εξής: «**Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι. Αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδεύομεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου**» (Α' Κορ. 11/ια/31-32).

Εδώ ο Παύλος καλεί τους πιστούς σε μια διαδικασία αυτοκριτικής, η οποία μπορεί να αποδειχθεί πολλαπλά χρήσιμη και σωτήρια, επειδή κανείς φρόνιμος άνθρωπος δεν θα ήθελε ποτέ να κατακριθεί «**μετά του κόσμου**».

Έτσι, ακόμη και αν κανείς δεν θέλει να κρίνεται από τους άλλους, ούτε καν να κρίνει ο ίδιος τον εαυτό του, καλό είναι να προσέξουμε αυτή την προτροπή, επειδή μπορεί να μας προστατεύσει από παραπέρα κινδύνους.

Για ποιο λόγο η κριτική είναι δυσάρεστη εμπειρία; Επειδή **ταπεινώνει τον εγωισμό μας**. Είναι γεγονός ότι ενώ πολλοί ισχυρίζονται ότι τους αρέσει η αλήθεια, στην πραγματικότητα **προτιμούν τους επαίνους και τις κολακείες**, ακόμη και όταν γνωρίζουν ότι αυτά **δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα**.

Αντίθετα από αυτή την ανθρώπινη τακτική, ο Μεγάλος Δάσκαλος, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, δίδαξε: «**Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, εισθε αληθώς μαθηταί μου· και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει**» (Ιωάν. 8/η/31-32). Με άλλα λόγια όλοι μας είμαστε δέσμιοι από το ψέμα. Όχι μόνο από το ψέμα που λέμε εμείς οι ίδιοι αλλά και από τα ψέματα που λένε οι άλλοι σε μας και για εμάς.

Ο Κύριός μας γνωρίζει πόσο επικίνδυνη είναι αυτή η κατάσταση, γι' αυτό καλεί τους δικούς Του **ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΜΕ** από το ψέμα. Ως μέσο μάς δίνει τον λόγο Του και τη σταθερή παραμονή μας σ' αυτόν, διότι μένοντας στο λόγο του Κυρίου, μαθαίνουμε την αλήθεια –την ολοκάθαρη και μερικές φορές σκληρή αλήθεια– και είναι τούτη η γνώση που **ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ**.

Μια παγίδα που πλέκεται στους εκκλησιαστικούς κύκλους συνίσταται στην αλληλο-κολακεία. Εσείς κολακεύετε εμένα κι εγώ με τη σειρά μου κολακεύω εσάς, και είμαστε όλοι αγαπημένοι. Την κατάσταση αυτή κατηριάζει ο Παύλος περιγράφοντας εκείνους οι οποίοι «**καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς εαυτούς συ-**

γκρίνοντας εαυτούς, ανοηταίνουν» (Β' Κορ. 10/12).

Διαβάζουμε π.χ. σε χριστιανικά έντυπα και ακούμε από άμβωνες επαίνους και θαυμασμό για διάφορα πρόσωπα και τις ενέργειές τους. Ύστερα από λίγο, και επειδή έτσι το επιβάλλει το πρωτόκολλο της ευγένειας, ο επαινεθείς σπεύδει με την πρώτη ευκαιρία ν' ανταποδώσει τον έπαινο που έλαβε λέγοντας ανάλογα «καλά λόγια» για τον επαινέσαντα και η υπόθεση εξελίσσεται σε έναν συνεχή κύκλο όπου «όλοι είναι καλοί» και κανείς δε χρειάζεται να διορθωθεί σε τίποτα.

Ο λόγος του Θεού ωστόσο έχει εντελώς διαφορετική γνώμη γι' αυτά τα πράγματα. Αφενός λέει ότι **«Ο άνθρωπος όστις κολακεύει τον πλησίον αυτού, εκτείνει δίκτυον έμπροσθεν των βημάτων αυτού»** και αφετέρου ότι **«Ο φανερός έλεγχος είναι καλήτερος παρά κρυπτομένη αγάπη»** (Παρ. 29/κθ/5, 27/κζ/5).

Θέλοντας, λοιπόν, να πορευόμαστε πάντα σύμφωνα με το θείο λόγο, στο τεύχος αυτό του «ΤΥΧΙΚΟΥ» παρουσιάζονται, σχολιάζονται και κρίνονται κάποια πράγματα για τα οποία **ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ** η σημερινή εκκλησία. Σκοπός αυτής της πρωτοβουλίας είναι να παρακινηθούν οι αγαπητοί αναγνώστες να κάνουν **ΤΗΝ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ**.

Γνωρίζουμε βέβαια εκ των προτέρων ότι αυτό δεν θα είναι αρεστό, όμως δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, επειδή το έντυπο αυτό θα πρέπει να φέρει **«το φορτίον του λόγου του Κυρίου»** και όχι ό,τι αρέσει στους ανθρώπους.

« ΤΥΧΙΚΟΣ »

ΑΣ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙ!

Για τους συντελεστές της έκδοσης του «Τ» θα είναι μεγάλη ικανοποίηση αν κάποιες συνειδήσεις ενοχληθούν, αν κάποιοι ταραχτούν και ξυπνήσουν από τον ύπνο της χριστιανικής «καλοπέρασης», αν επιτέλους δημιουργηθεί κάποιος **«κλύδων»** (=τρικυμία) που ίσως αναγκάσει να ξυπνήσουν οι «προφήτες» που βαθιά κοιμούνται στα αμπάρια των πλοίων προς τις «Θαρσείς» αυτού του κόσμου (Ιωνά 1/α/3-4).

Τα κείμενα που ακολουθούν απευθύνονται προς διάφορα μεγάλα δόγματα της χριστιανοσύνης. Αγγίζουν και Ορθοδόξους και Διαμαρτυρόμενους και Χαρismaticούς. Όπως πάντα στόχος δεν είναι να προσβάλλουμε κάποιον. **Στόχος είναι να ειπωθεί Η ΑΛΗΘΕΙΑ.**

Συνήθως οι χριστιανοί καυχώνται στα σημεία που υπερτερούν και με ευκολία κρίνουν και κατακρίνουν τους

άλλους για αίρεση, πλάνη, εκμετάλλευση, εμπορευματοποίηση της πίστεως κ.λπ. Τα στοιχεία που παρατίθενται αποδεικνύουν ότι ο κίνδυνος να κάνουμε τα ίδια λάθη αφορά ΟΛΟΥΣ.

Δεν αμφιβάλλουμε καθόλου, πως κάποιοι θα σπεύσουν να μας κρίνουν και να μας ελέγξουν επειδή θυμίζουμε “κακοτοπιές” του παρόντος όπως και του πρόσφατου παρελθόντος, επειδή δήθεν θα “σκανδαλίστουν” κάποιοι ασθενείς πιστοί και τα παρόμοια. Οι σκέψεις τους αυτές, όμως, όσο καλές και αν είναι ως προς την πρόθεση, δεν ανατρέπουν την κακή πραγματικότητα.

Είναι γεγονός ότι ο Χριστός μας είπε: **«Ουαί εις τον κόσμον διά τα σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου το σκάνδαλον έρχεται»** (Ματθ. 18/1η/7), αλλά τι εννοούσε με τούτο; Μήπως εννοούσε πως η ΟΥΑΙ θα είναι πάνω σε κάποιον που ΦΑΝΕΡΩΝΕΙ τα σκάνδαλα ή μάλλον σ’ εκείνον ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΡΧΕΤΑΙ;

Νομίζουμε πως το κλειδί στο ερώτημα το δίνουν τα λόγια του Παύλου στους Ρωμαίους, όταν έγραψε, **«Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδασχής την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ αυτών· διότι οι τοιούτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν· και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρ-**

δίας των ακάκων» (Ρωμ. 16/ις/17-18), και μάλλον δείχνουν **προς τους ΠΟΙΟΥΝΤΑΣ**. Χωρίς αμφιβολία δεν ήταν ο Πέτρος που δημιούργησε το “σκάνδαλο” στην πρώτη εκκλησία, επειδή φανέρωσε το “κόλπο” του Ανανία και της Σαπφείρας... αλλά εκείνοι, και γι’ αυτό τιμωρήθηκαν τόσο σκληρά (Πράξ. 5/ε/1-11).

Εκείνο που πρέπει να τονιστεί και να μείνει από τα παραπάνω και από τα κείμενα που ακολουθούν, είναι η αλήθεια του αποστολικού λόγου: **«Εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι»**.

Ο Κύριος Ιησούς ανέφερε σε μια παραβολή Του: **«Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρέ δούλε»** (Λουκ. 19/ιθ/22). Και επίσης προειδοποίησε τους μαθητές Του: **«Εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή»** (Ματθ. 12/ιβ/37). Επιτέλους, αν κάποιος δεν είχαν τη φρόνηση να προσέχουν το στόμα τους και το περπάτημά τους, ας μάθουν τουλάχιστον οι νεότεροι, οι μαθητές και οπαδοί τους, να μην κάνουν στο μέλλον τα ίδια λάθη. Αλήθεια είναι ότι σε κανένα δεν αρέσει να κρίνεται. Το φάρμακο της Γραφής είναι ένα: **«Εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι»**. Και εμείς λέμε αμήν.

Ας μην προκαλεί απορία το σύγχρονο **κατάντημα** της χριστεπώνυμης εκκλησίας, διότι δεν πρέπει να λησμονούμε πως ήταν ο Ναός του Θεού που είχε γίνει ΟΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΛΙΟ ΛΗΣΤΩΝ. **Είθε να διαφωτιστεί ο λαός του Κυρίου.** ☩

Εικονολατρία / Ειδωλολατρία

Από τις πρώτες ημέρες του Οκτωβρίου ως το τέλος του χρόνου που πέρασε, τα ΜΜΕ στον τόπο μας απασχόλησε η μεταφορά από διάφορους Μητροπολίτες ιερών κειμηλίων (όπως η εικόνα της «Παναγίας της Ιεροσολυμίτισσας», το «Τίμιο Ξύλο» και τα «Δώρα των Μάγων») για προσκύνηση και “ιερή επαιτεία” ή εκμετάλλευση. Δεν ήταν βέβαια η πρώτη φορά που έγινε αυτό το θλιβερό **εμπόριο**. (Παλαιότερα ήρθαν η εικόνα «Άξιον εστί», η «Αγία Ζώνη της Θεοτόκου» κ.ο.κ.).

Γράφοντας τα ανωτέρω δεν αναφερόμαστε στα πλήθη των προσκυνητών που από κάθε μέρος της επικράτειας έφταναν και επί ώρες περίμεναν μέσα στο κρύο για να **ζητιανέψουν ένα ρουσφέτι** έχοντας απέναντί τους έναν **απάνθρωπο “θεό”** που δεν συγκινείται από τα πάθη τους αλλά απαιτεί τέτοιες εκφράσεις δουλοπρέπειας...

Βέβαια τα ΜΜΕ δεν τα ενδιαφέρει η ουσία του θέματος –αφού τα ίδια είναι γεμάτα με κάθε λογής σκοταδιστικά προγράμματα και διαφημίσεις– ασχολήθηκαν όμως με αφορμή μια συνέντευξη/ΟΜΟΛΟΓΙΑ που έδωσε ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ. **Θεόκλητος** και τη συζήτηση που ακολούθησε. Διαφορετικά κανείς ίσως δε θα διέθετε τηλεοπτικό χρόνο για να προβληματιστεί και να προβληματίσει.

Αλλά τι είπε ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων; Το απλούστατο και αυτονόητο: Ότι

δηλαδή «**αυτό το φαινόμενο οδηγεί σε ειδωλολατρία**».

Δεν είμαστε υποστηρικτές του κ. Θεόκλητου. Δεν τον γνωρίζουμε προσωπικά και υπήρξαν δημόσιες εκδηλώσεις του που καθόλου δεν μας άρεσαν. Ωστόσο στην παρούσα φάση, είτε έλεγε αυτά που πίστευε είτε κινήθηκε από αντιπάθεια προς τον Αρχιεπίσκοπο, μίλησε ορθά και αληθινά. Αντιγράφουμε από τον Τύπο (Εφημ. «ΤΑ ΝΕΑ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» 9-15/12/2002):

«Όταν ο πιστός ταυτίζεται με μια εικόνα, αυτό είναι ειδωλολατρία. Και εμείς έχουμε την ευθύνη, διότι ενθαρρύνουμε την ειδωλολατρία όταν περιάγουμε τα λείψανα των αγίων για να γεμίσουμε τα παγκάρια της Εκκλησίας». «Αντί να δρα ο ίδιος ο χριστιανός για να ταυτίσει το θέλημά του με το θέλημα του Θεού, κατά παγανιστικό τρόπο αποζητάει την επέμβαση της εικόνας, πράγμα που τον κάνει ειδωλολάτρη. Εδώ δεν λέει ‘με βοήθησε η Παναγία’, λέει ‘με βοήθησε η Παναγία η Ιεροσολυμίτισσα’. Αυτό είναι ειδωλολατρία όσο και αν θέλουμε να το εξαγνίσουμε. Είναι αρρωστημένη πίστη».

«Βεβαίως και το θαύμα είναι δυνατό, αλλά μόνο από τον Θεό. Αλλιώς ο Θεός θα ήταν αδύνατος. Ο Θεός κάνει θαύματα και όχι οι άγιοι», λέει και αφήνει τις αιχμές του για το πόσο «θαύμα» είναι το θαύμα σήμερα: «Όσες φορές στην Καινή Διαθήκη πιστοποιείται ένα θαύμα, αυτό γίνεται από τον μαρτυρούντα όχλο και όχι από

τον λαβόντα την χάρη του Θεού. Δυστυχώς, ο χριστιανισμός έχει φορτωθεί παρά πολύ με ειδωλολατρισμό. Πρέπει όσοι ευαγγελίζονται τον λόγο του Θεού να μπορούν να στενοχωρηθούν μερικούς χριστιανούς λέγοντάς τους την αλήθεια. Δυστυχώς, η ιστορία με τα κειμήλια είναι παλιά. Από τότε που η Εκκλησία έγινε θρησκεία και από τότε που η Αποκάλυψη έγινε χριστιανισμός».

«Σήμερα ζούμε όλοι μας έναν Θεό ανθρωπόμορφο. Ακόμη και τη Μεγάλη Εβδομάδα όταν συρρέουμε στην εκκλησία μπροστά στον Σταυρό και τον Επιτάφιο, συρρέουμε μπροστά στον Πάσχοντα Δίκαιο και όχι στον αναστημένο Θεό. Κρατούμε τον Θεό στα μέτρα μας, για να μπορούμε να τον πλησιάσουμε».

Δυστυχώς, απέναντι σ' αυτή την ολοκάθαρη αλήθεια, ο Αρχιεπίσκοπος και το περιβάλλον του είχαν μόνο να κατηγορήσουν τον Ιωαννίνων για «προτεσταντισμό», εφαρμόζοντας δηλαδή τον παλιό κανόνα, “Όταν δεν έχεις ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ, πέτα λάσπη”...

Από το σημείο αυτό και μετά, όμως, υπάρχει η αντικειμενική αλήθεια που δε μπορεί και δεν πρέπει να παραγνωρίζεται. Εξάλλου, απόψεις τους για τη σύγχρονη ‘εικονολατρία’ έκφρασαν και άλλοι Μητροπολίτες, όπως π.χ. ο Φιλίππων κ. Προκόπιος που δήλωσε:

«Η καταχρηστική και επαναλαμβανόμενη μετάκληση και προβολή εκκλησιαστικών κειμηλίων εύκολα μπορεί να θεωρηθεί πως γίνεται με σκοπιμότητα και έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τη διδασκαλία και την πράξη της Εκκλησίας μας»,

και ο Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος:

«Όταν η έκθεση εικόνων, ιερών λειψάνων και κειμηλίων γίνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και έχει ωφελιμιστικά στοιχεία, τότε αυτό γίνεται επικίνδυνο.

Έχει δίκαιο ο άγιος Ιωαννίνων όταν λέει ότι το θαύμα το κάνει ο Θεός».

Επίσης ο π. Δ. Τάσης σε ενδιαφέρον άρθρο του στον «**Ορθόδοξο Τύπο**» (27-12-02) έγραψε ότι «Σε ποιμαντικό πρόβλημα εξελίσσεται η μεταφορά ιστορικών εικόνων και ιερών λειψάνων από διάφορα μοναστήρια», υποστηρίζοντας ότι «στην εποχή μας το φαινόμενο αυτό πρέπει να περιοριστεί, για να μη πούμε ότι πρέπει να εκλείψει». Ο ίδιος στη συνέχεια εξομολογείται:

«Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε οι κληρικοί ότι υπάρχει πολύς και βαθύς πόνος, στο ποίμνιό μας, για τον οποίο εμείς δεν έχουμε ενδιαφερθεί όσο πρέπει και δεν δώσαμε την παρηγοριά, πού τόσο αναζητούν οι άνθρωποι.»

Στη συνέχεια κατακρίνει ότι μερικοί Μητροπολίτες επιμένουν να μεταφέρουν στην περιοχή τους ιστορικές εικόνες με το επιχείρημα ότι έτσι τονώνεται η πίστη του λαού. [Σημ. «Τ» – Όπως π.χ. έκανε ο Αρχιεπίσκοπος, που προσπαθώντας να ερμηνεύσει την προσέλευση του κοινού είπε πως «δεν αποτελεί σημείο συντηρητισμού και οπισθοδρομικότητας, αλλά καταδεικνύει την ανάγκη του λαού να καταφύγει στην Πίστη».] «Αυτό δεν είναι ακριβές» γράφει ο π. Τάσης.

«Απλώς δίνεται η ευκαιρία στους πονεμένους ανθρώπους να εκδηλώσουν τον πόνο τους και να ζητήσουν το θαύμα. (...) Οι κληρικοί πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στην λαϊκή ευσέβεια. Να διατυπώνουμε το θεολογικό λόγο και να επισημαίνουμε τις επικίνδυνες υπερβολές, αλλά και την τάση, πού έχουν μερικοί να ειδωλοποιούν τις ιερές εικόνες και να πιστεύουν ότι ή εκ Θεού βοήθεια επιτυγχάνεται με μαγικούς τρόπους».

ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Επίσης ο π. Τάσης καυτηριάζει το οικονομικό ζήτημα.

«...δεν μπορούμε να αποσιωπήσουμε και το σοβαρό θέμα των χρημάτων, που συγκεντρώνονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Πολλά δυσφημιστικά για την Εκκλησία σχόλια διατυπώνονται, τόσο από τους κοσμικούς και άσχετους όσο και από τους συνειδητούς χριστιανούς. Ποιος διαχειρίζεται αυτά τα χρήματα; Πόση διαφάνεια υπάρχει; Πόση σχέση με την αλήθεια έχουν οι επίσημες δηλώσεις και διευκρινίσεις και ακόμα, γιατί οι πλούσιες και μεγάλες Μητροπόλεις να γίνονται πλουσιότερες, ενώ υπάρχουν πάρα πολλές Μητροπόλεις, που δεν μπορούν να καλύψουν ούτε τα λειτουργικά τους έξοδα; Μήπως εκεί υπάρχει περισσότερη ευσέβεια; Είδη ποτέ κανείς να γίνεται προσκύνημα, χωρίς να δουλεύει το παγκάρι; Μήπως μερικοί έχουν ξεχάσει ότι ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα; Μήπως και ο σκοπός δεν είναι άγιος; Μήπως έχουμε εκμετάλλευση της λαϊκής ευσέβειας; Μήπως με το μεγάλο αυτό το θόρυβο και τις ποικίλες εντυπώσεις νοθεύουμε την ευσέβεια του λαού μας; Μήπως αγνοούμε ότι η υγιής θρησκευτικότητα δεν στηρίζεται στα θαύματα, τα οποία κάποτε είναι και αμφίβολα, αλλά στην ορθή πίστη, που είναι σύμφωνη με τη δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας;»

Αν το «προσκύνημα» της εικόνας της Παναγίας

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ. Αφού η «Ιεροσολυμίτισσα» δεν φρόντισε, δεν ήθελε ή δε μπορούσε να τον φυλάξει, επιστρατεύτηκε στη συγκέντρωση χρημάτων για την επισκευή του.

Ιεροσολυμίτισσας στη Θεσσαλονίκη απέφερε, όπως δημοσιεύτηκε, περί τα 3,5 δισ. δρχ., στην Αθήνα βασίμως πιθανολογείται ότι το ποσόν από τις συνεισφορές των πιστών θα ξεπεράσει τα 5 δισ. δρχ. Υπολογίζοντας με βάση τον αριθμό των προσκυνητών, πολλοί μιλούν για έσοδα ύψους 6 έως 12 εκατ. δρχ. το τρίωρο.

Σύμφωνα με την παράδοση, οι εισπράξεις από το κουτί δίπλα στην εικόνα προορίζονται για τον κτήτορα, ενώ οι εισπράξεις από τα κεριά προορίζονται για το ναό και θα διατεθούν για την αναστήλωσή του. Να πώς περιέγραψε ένας δημοσιογράφος την εικόνα:

«Ακούγονται συρσίματα παπουτσιών στα χιλιάδες στίγματα από

Αγγελία ΕΚΠΟΙΗΣΗΣ χρυσών αφιερωμάτων από το προσκύνημα της Τήνου. Άραγε νοιάζεται κανείς αν ο κόσμος σκανδαλίζεται από αυτές τις πρακτικές;

ΕΚΠΟΙΗΣΗ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΝΟΥ Ν.Π.Δ.Δ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Διοικούσα Επιτροπή του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου, ανακοινώνει ότι εκτίθενται σε φανερή τηλεοπτική δημοπρασία, τημερήνως απελευθερωμένα και χρυσά αφιερώματα σκοπούμενα για κερή χρήση.

Η δημοπρασία θα διεξάγεται στην αίθουσα της Αδελφότητας των Τηνίων Ασκήσει Φωτιάς - 40 - (Λ. Αλεξάνδρου 50) από την 11η έως την 24η Δεκεμβρίου 2002 τις καθημερινές από 10 π.μ. έως 2 μ.μ. και 6 μ.μ. έως 9 μ.μ. και τις Κυριακές από 10 π.μ. έως 1.30 μ.μ.

Τέλος 29.11.2002

Εκ της Διοικούσας Επιτροπής
«Π.Π.ΕΤ.

«ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ»
19-12-2002

λιωμένο κεριό στο πάτωμα, ψιθυρίσματα προσευχών, μερικοί λυγμοί και η μονότονη φωνή της κυρίας στην έξοδο, «για τον έρανο μισό ευρώ, για τον έρανο μισό ευρώ...». Αυτό, όμως, που «μιλούσε» πιο δυνατά απ' όλους ήταν το... παγκάρι. Κάθε φορά που μια μεγάλη ομάδα πιστών έμπαινε στο ναό, ξεσπούσαν μικρές μπόρες από ευρώ καθώς κατρακυλούσαν στα μεταλλικά του τοιχώματα. «Ε, ό,τι θέλει δίνει ο καθένας. Άλλος δύο, άλλος τρία ευρώ», λέει μια καντηλανάφτισσα. «Άλλοι

δίνουν και χάρτινα, πέντε, δέκα και είκοσι». Τότε είναι που το παγκάρι δεν κάνει φασαρία...

Μήπως κάποτε πρέπει να ξεχωρίσει ο ΧΡΙΣΤΟΣ από τον ΜΑΜΩΝΑ; Ατυχώς είναι μεγάλα τα κέρδη από την εμπορευματοποίηση της θρησκείας, γι' αυτό είναι πιθανότερο να μιμηθούν και άλλοι το ίδιο σύστημα. Αν και μερικοί μίσησαν τα πλούτη έναντι της δόξας, πολλοί εξακολουθούν να προτιμούν την αγάπη του πλούτου! **✚**

Ποιος θα απαντήσει σ' αυτή την απορία;

Οι υποστηρικτές της προσκύνησης των εικόνων αναφέρουν τον όρο «*η της εικόνας τιμή επί το πρωτότυπον διαβαίνει*» προσπαθώντας έτσι να διαχωρίσουν τους εαυτούς τους από τους αρχαίους ειδωλολάτρες.

Τα σύμβολα και τα ονόματα μπορεί να διαφέρουν, όμως ο τρόπος λατρείας ή τιμητικής προσκύνησης παραμένει ο ίδιος.

Θέλουμε να ρωτήσουμε, λοιπόν, Πιστεύει κανείς αληθινά ότι οι αρχαίοι μας πρόγονοι, όταν προσκυνούσαν το άγαλμα της Αθηνάς στον Παρθενώνα ή του Δία στην Ολυμπία, λάτρευαν το μάρμαρο και όχι το «πρωτότυπον»;

Ομολογούμε πως δεν έχουμε ακούσει πιο ανόητο επιχείρημα, όποιος και αν ήταν ο πρώτος που το εισηγήθηκε. Καθένας αρχαίος και σύγχρονος ειδωλολάτρης θα υπέγραφε την παρπάνω δήλωση και κανένας, –εκτός ίσως από ορισμένους πρωτόγονους θρησκευτικούς τύπους λατρείας– δεν θα υποστήριζε ότι γι' αυτόν

“θεός” είναι το Χ ή Ψ άγαλμα ή εικόνισμα. Όλοι σε κάποιο πρόσωπο αναφέρονταν ή και αναφέρονται, και προς αυτό αναπέμπουν την τιμή/λατρεία τους. Αν λοιπόν δεν είναι ειδωλολατρία η σημερινή προσκύνηση των εικόνων, τότε δεν θα πρέπει να λέμε ειδωλολάτρες ούτε τους αρχαίους. Επειδή όμως σωστά τους λέμε ειδωλολάτρες, ας προσέξουμε να μη μιμούμαστε την πρακτική τους.

Ο απόστολος Παύλος ορθά έγραψε: «**Το είδωλον είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχί· αλλ ότι εκείνα τα οποία θυσιάζουσι τα έθνη, εις τα δαιμόνια θυσιάζουσι, και ουχί εις τον Θεόν**» (Α' Κορ. 10/ι/19-20). **✚**

Ο προφητικός λόγος της Γραφής και η κακή χρήση του

Στις τελευταίες ημέρες του χρόνου είδαμε να συμβαίνουν διάφορα γεγονότα ανάμεσα στα οποία ένα μεγάλης πολιτικής σημασίας, κι αυτό ήταν η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την εισδοχή σ' αυτήν ΑΛΛΩΝ ΔΕΚΑ ΝΕΩΝ κρατών μελών.

Όσοι από τους αναγνώστες του «Τ» είναι νεότεροι στην ηλικία, ενδεχομένως δεν γνωρίζουν πόσα είχαν λεχθεί και γραφτεί σε σχέση με την περιβόητη πλέον «**Ευρώπη των Δέκα**»... Ήταν λίγα χρόνια πριν, που πολλοί Διαμαρτυρόμενοι ιεροκήρυκες και εσχατολόγοι διακήρυτταν ότι η Ε.Ο.Κ. ΤΩΝ ΔΕΚΑ ήταν η αναβίωση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που θα έφερνε τον Αντίχριστο, ενώ μερικοί από αυτούς βιάστηκαν να προσδιορίσουν και χρονικά όρια μέσα στα οποία θα εκπληρώνονταν όλα τα γεγονότα της Αποκάλυψης.

Για παράδειγμα κάποιος έγραψε: «Από τα λίγα που είπαμε, είναι φανερό, με την διαμόρφωση που παίρνουν τα πράγματα στην παγκόσμια κλίμακα, πως αυτό το θηρίο, δεν θα είναι παρά η συσπειρωμένη ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΔΕΚΑ, δεν έχει σημασία αν τώρα είναι των εννέα, που θα αποκτήσει την δύναμή της, και την αποκτά κάθε μέρα, παρά τις αντιδράσεις,

και θα παίξει το ρόλο της στα πράγματα των έσχατων καιρών»^[1], και σε άλλο βιβλίο του: «Πρωτοπαρουσιάστηκε σαν ένας αξιωματούχος ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΟΚ και πρότεινε απλές και κατανοητές λύσεις, επί παγκοσμίων προβλημάτων, που βασάνιζαν στο έπακρο όλο και περισσότερους ανθρώπους της εποχής εκείνης»^[2] (Τα κεφαλαία του “Τ”).

Σήμερα όμως βλέπουμε ότι η τέως «Ευρώπη των 10» έγινε ήδη **Ευρώπη των 25** και σε λίγα χρόνια θα είναι η Ευρώπη των 27 (μετά την αναμενόμενη είσοδο της Βουλγαρίας και Ρουμανίας) χωρίς ακόμη να υπάρχει ορατός ορίζοντας για το τι θα γίνει στο μέλλον... Όλα αυτά διέψευσαν ιλαροτραγικά όλους εκείνους τους πρώιμους “ερμηνευτές” και “ειδικούς” επί των προφητειών.

Από τα παραπάνω προκύπτει ένα χρέος που θα έπρεπε να ομολογηθεί χωρίς δισταγμό, δηλαδή ότι εκείνα τα λόγια και γραπτά δεν ήταν ερμηνεία της προφητείας, αλλά ερμηνευτικές αλχημείες... και επίσης ότι έκαναν μεγάλο κακό, επειδή παρέσυραν αρκετούς απλοϊκούς αδελφούς σε ακρότητες και σε λάθος αποφάσεις με συνέπειες στη ζωή των ίδιων και των οικογενειών τους.

Ωστόσο, όπως και άλλοτε έχουμε καυτηριάσει από τις σελίδες αυτές, κανένας δεν βγήκε ποτέ δημόσια να παραδεχτεί **ΟΤΙ ΕΚΑΝΕ ΛΑΘΟΣ**.

Έτσι, εκείνοι που κάποτε κατηγορούσαν τους Ρωσελιστές, Αντβεντιστές κ.λπ. για τις αποτυχημένες “προβλέψεις” τους αναφορικά με την Β΄ Παρουσία του Χριστού, έγιναν οι ίδιοι θύματα της ίδιας πλάνης. Βέβαια οι εν λόγω, ύστερα και από τις επανειλημμένες αποτυχίες των προαναφερθέντων, έλαβαν την “πρόνοια” να αποφύγουν να γράψουν ξεκάθαρα, όσοι όμως ήταν κοντά τους και τους άκουγαν προφορικά, δεν είχαν την παραμικρή αμφιβολία για ποιο πράγμα μιλούσαν.

Στη Β΄ Επιστολή του Πέτρου διαβάζουμε τι ο Απόστολος του Χριστού πίστευε για τον προφητικό λόγο των Αγίων Γραφών. **«Έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε, ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλῃ εν ταις καρδίαις υμών»** (1/α/18-21).

Έχοντας υπόψη ότι εκείνη την εποχή δεν είχε συμπληρωθεί ακόμη ο κανόνας της Καινής Διαθήκης που εμείς κρατάμε στα χέρια μας, εξυπακούεται ότι αυτός ο προφητικός λόγος αφορούσε τα γραπτά της Παλαιάς Διαθήκης, παρόμοια όπως τούτη η αρχή ισχύει για όλες τις ανάλογες αναφορές στα λόγια και του Χριστού και των άλλων Αποστόλων Του. Αν ήθελε κάποιος να πει ότι ο Πέτρος δεν προσδιορίζει αν πρόκειται για τον **«προφητικόν λόγον»** της Παλαιάς

Διαθήκης ή εκείνον του χαρίσματος της προφητείας που ενεργούνταν ανάμεσα στην Εκκλησία, αυτό εξηγείται στις αμέσως επόμενες φράσεις του, καθώς διευκρινίζει ότι το είδος προφητείας για το οποίο κάνει λόγο είναι η **«προφητεία της γραφής»**. **«Τούτο πρώτον εξεύροντες ότι ουδεμία προφητεία της γραφής, γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως. Διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ’ υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.»**

Στην συζήτησή του αυτή ο Πέτρος εξηγεί ότι ο γραπτός λόγος του Θεού έχει μεγαλύτερη αξία από οποιαδήποτε εντύπωση, ερμηνεία, άποψη, δόγμα ή διδασκαλία ανθρώπινης προέλευσης, μεγαλύτερη ακόμη και από εκείνες τις εμπειρίες που ο ίδιος είχε ζήσει πάνω στο όρος της Μεταμορφώσεως του Χριστού, όπου ολοζώντανα άκουσε φωνήν **«εξ ουρανού ελθούσαν»** (εδ. 18).

Οι ελεγχόμενοι για την αναξιοπιστία τους Διαμαρτυρόμενοι εσχατολόγοι και οι περί αυτούς, θα είχαν αποφύγει την γελοιοποίησή τους αν είχαν προσέξει τι ο λόγος του Θεού γράφει για τις προφητείες και τον τρόπο που αυτές πρέπει να χρησιμοποιούνται. Αν δηλαδή είχαν σεβαστεί τα ιερά κείμενα και τα προσέγγιζαν όχι ως άλλοι αστρολόγοι και οιωνοσκόποι, αλλά με φόβο Θεού. **❶**

[1] Χρ. Φραγκόπουλου, **«Η Αποκάλυψη»**, κεφ. 29. Ο Αντίχριστος, σελ. 175-180, Εκδ. “Λόγοι Ζωής” Αθήνα 1978.

[2] Του ίδιου, **«Ο Αντίχριστος 666»**, σελ. 11, Εκδ. “Λόγοι Ζωής” Αθήνα χ.ε.ε.

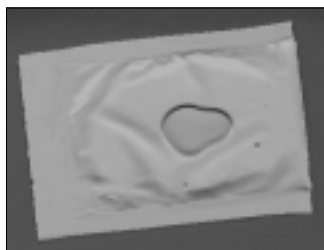
Εμπορευματοποίηση της θρησκείας με εκμετάλλευση της ανάγκης

Λίγους μήνες πριν επισκέφθηκε τη χώρα μας και είχε τρεις δημόσιες συγκεντρώσεις στο ξενοδοχείο «**NOVOTEL**» κάποια κυρία από την Αμερική, με το όνομα **MARILYN HICKEY**. Όπως πληροφορηθήκαμε, στη μία από αυτές τις συνάξεις απευθύνθηκε σε ποιμένες Πεντηκοστιανών Εκκλησιών, οι οποίοι και σύστησαν στο εκκλησίασμα τους να πάνε να την ακούσουν στις επόμενες συνάξεις.

Η εν λόγω κυρία, μαζί με την κόρη της, είναι από αυτούς που κηρύττουν το “ευαγγέλιο της ευημερίας”.

Ζητήσαμε να μάθουμε περισσότερα για το άτομο αυτό που επί 25 χρόνια κινείται δραστήρια όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά και σε άλλες χώρες του κόσμου, και ιδού τα αποτελέσματα:

Μαζί με την επιστολή που μας έστειλαν υπήρχε το εικονιζόμενο βιομηχανοποιημένο πλαστικό σακουλάκι με ΛΑΔΙ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ, το οποίο –σύμφωνα με

όσα γράφει στο γράμμα-, είναι θαυματουργό. Να τι γράφει ανάμεσα στα άλλα:

«Θέλω να σε ΧΡΙΣΩ με λάδι και να κάνω μια προσωπική σύνδεση θαυματουργής πίστης μαζί σου.

»Γι’ αυτό εσωκλείω ένα φάκελο με λάδι χρίσματος (το οποίο έχω ευλογήσει προσωπικά και προσευχήθηκα πάνω του). Θέλω να το ανοίξεις και να βάλεις μερικές σταγόνες στην παλάμη σου και να αγγίξεις με αυτό το μέτωπό σου... την καρδιά σου... τα πόδια σου και κάθε περιοχή του σώματός σου που χρειάζεται ένα θαυματουργικό άγγιγμα από τον Ιησού.

»Υστερα χρίσε οποιονδήποτε στην οικογένειά σου χρειάζεται ένα θαυματουργικό άγγιγμα. Χρίσε κάθε τι στο σπίτι σου που αντιπροσωπεύει μια περιοχή ανάγκης (όπως το βιβλιάριο των επιταγών σου, το σπίτι, το αυτοκίνητο, τις φωτογραφίες των αγαπητών σου προσώπων... Α-

ΦΗΣΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΝΑ ΣΕ ΟΔΗΓΗΣΕΙ... και καθώς το κάνεις, την ίδια ώρα να λες το όνομα του «Ιησού»). **Θέλω να ΔΙΑΒΙΒΑΣΩ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΚΟ ΧΡΙΣΜΑ από μένα σε σένα!»**

Σε ξεχωριστό φάκελο μάς ήρθε ένα περιοδικό όπου η εν λόγω κυρία εικονίζεται μαζί με την κόρη της και την οικογένειά του Όραλ Ρόμπερτς, ενός άλλου γνωστού Πεντηκοστιανού κήρυκα –που κι αυτός πλούτισε πουλώντας το «ευαγγέλιο»– να ΕΥΛΟΓΟΥΝ μια λεκάνη λάδι.

Τι γίνεται μ' αυτό το λάδι; Το λέει στην επόμενη σελίδα, όπου εικονίζεται ένα μπουκαλάκι μέσα σε επίχρυση θήκη.

«Μέσα σε αυτό το φιαλίδιο λαδιού υπάρχει το ίδιο λάδι πάνω στο οποίο προσευχήθηκαν η Marilyn Hickey και η Sarah Μπόουλινγκ, ο Oral Roberts και ο Richard Roberts. Έχει αναμειχθεί και προετοιμασθεί για σας για να το μεταφέρετε μαζί σας μέσα σ' αυτό το όμορφο χρυσοβαμμένο μενταγιόν που ανοίγει και περιέχει το ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ σας (επαναληπτικής χρήσεως) ΦΙΑΛΙΔΙΟ ΛΑΔΙΟΥ παρέχοντάς σας τη δυνατότητα να μεταφέρετε το ξεχειλίσμα ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ σε καθένα και κάθε τι που εσείς θέλετε να αγγίξετε. Θα είστε όπως ένας πρεσβευτής της υπερχειλίζουσας παρουσίας του Θεού... μεταφέροντας τη χρισματική Του δύναμη οπουδήποτε πηγαίνετε».

Ποιος παίρνει αυτό το λάδι; Καθένας που υπόσχεται ότι θα στέλνει στην κ. Hickey 20 δολάρια το μήνα ή περισσότερο. Αν όμως υποσχεθείς να στέλνεις 100 δολάρια ή περισσότερο το μήνα θα σου στείλουν μια ειδική καρφίτσα μ' ένα

κόκκινο ρουμπίνι και θα σε ονομάσουν “Πρεσβευτή (Ambassador)”...

Κάποιοι που σπεύδουν να καταγγείλουν την Ελλαδική Εκκλησία για τα ολισθήματά της (βλέπε άλλες σελίδες αυτού του τεύχους), τι θα πρέπει να πουν όταν τα ίδια “παιχνίδια” συμβαίνουν ανάμεσά τους;

Ο Κύριος Ιησούς ανέφερε σε μια παραβολή Του: **«Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρέ δούλε»** (Λουκ. 19/10/22) Και επίσης προειδοποίησε τους μαθητές Του: **«Εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή»** (Ματθ. 12/13/37).

Αν κάποιοι νομίζουν πως με διάφορα τυποποιημένα «σπορέλαια» σε νάιλον σακουλάκια ή μπουκαλάκια μπορούν να εξασφαλίσουν πλούτο, υγεία και δύναμη, ας μας συγχωρήσουν αλλά εμείς θα τους ονομάσουμε όχι μόνο ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ αλλά και ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ.

Άλλη μια φορά θα επαναλάβουμε όσα και στις προηγούμενες σελίδες γράψαμε: **Σε κανένα δεν αρέσει να κρίνεται, όμως το φάρμακο της Γραφής είναι ένα: «Εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι».** Και εμείς λέμε αμήν. **✠**

✠ Υστερόγραφο: Επαναφέρουμε ένα ερώτημα που και στο παρελθόν έχουμε θέσει. Υπάρχουν ανάμεσα στα μέλη του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου άνθρωποι που πρεσβεύουν τέτοιες διδασκαλίες και οπωσδήποτε ποια είναι η θέση του ΠΕΣ απέναντι σε τέτοια φαινόμενα;

Σκύλοι και γάτες είναι «ζώα ιερά»;

Από την εφημερίδα «Ενοριακές Καμπάνες», (24-12-2002) αντιγράφουμε το παρακάτω κείμενο, με την ελπίδα ότι δεν θα παρεξηγηθούμε από αναγνώστες που τρέφουν ιδιαίτερη αγάπη για τα συμπαθή τετράποδα. Ο λόγος του Θεού λέει ότι «ο δίκαιος επιμελείται την ζωήν του κτήνους αυτού» (Παρ. 12/ιβ/10), αυτό όμως δεν σημαίνει ότι γίνεται υπηρέτης του. Οπωσδήποτε κάθε μονομέρια ή υπερβολή ξεφεύγει από τα όρια του ορθού.

Κάπως έτσι πρέπει να σκέπτονται και σκυλόφιλοι, διότι δεν δικαιολογείται διαφορετικά όλη αυτή η υπερβολική καμπάνια υπέρ των σκύλων! Κάπως έτσι, όπως εκτιμούνται οι αγγελάδες στην Ινδία: «Ζώα ιερά».

Εν γένει αυτοαποκαλούνται ζωόφιλοι, αλλά δεν βλέπω να συγκινούνται όταν οι σκύλοι κατασπαράζουν αρνιά, κότες κ.λπ. Και τα αρνιά και οι κότες είναι ζώα, αλλά δεν ακούω κανένα να τα υπερασπίζεται όταν οι σκύλοι τα κατασπαράζουν, εκτός από τον ιδιοκτήτη. Σκυλόφιλοι, λοιπόν, όχι ζωόφιλοι.

Είναι δικαίωμά τους και κανείς δεν πρέπει να τους μέμφεται. Δικαίωμά τους, αλλά δεν έχουν δικαίωμα να το επιβάλλουν σε όλους και να μας αναγκάζουν να προσέχουμε μη τυχόν πατήσουμε τις ακαθαρσίες τους, ή να αποκλείονται τα μικρά παιδιά να παί-

ζουν στην πλατεία εφόσον εκεί κυριαρχούν οι σκύλοι, ή να αλλάζουμε δρόμο μόλις δούμε ένα σκύλο διότι δεν γνωρίζουμε τις διαθέσεις του σκύλου.

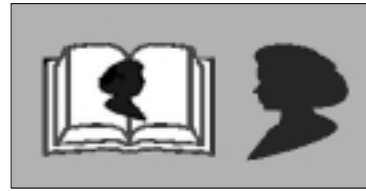
Εμείς αγαπάμε όλα τα ζώα, και τους σκύλους. Καταδικάζουμε ανεπιφύλακτα την κακομεταχείριση όλων ανεξαιρέτως των ζώων. Αγαπάμε όλα τα ζώα, και τους σκύλους, αλλά υπεράνω όλων αγαπάμε και σεβόμαστε τον... άνθρωπο. (...)

Ο άνθρωπος είναι το επιστέγασμα της Δημιουργίας. Η ύπαρξη τού ανθρώπου δίνει νόημα στην ύπαρξη της υπόλοιπης δημιουργίας. Ο σκύλος είναι απλά ζώο στην υπηρεσία του ανθρώπου.

Αγάπη για τους σκύλους! Ναι! Αλλά όχι εις βάρος του ανθρώπου, ούτε εις βάρος των άλλων ζώων.

Στο φόντο είδωλο της γατόμορφης Αιγυπτιακής θεάς Βαστέτ

Γυναίκες απέναντι
στον καθρέφτη του θείου λόγου

Η αντιλογία...

Η ανατροφή των παιδιών είναι ένας πολύ δύσκολος δρόμος. Και το χειρότερο, μπαίνουμε σ' αυτή τη διαδικασία ως γονείς, χωρίς ανάλογες γνώσεις, πείρα και ωριμότητα. Πολλά πράγματα που τα φανταζόμασταν διαφορετικά, μας ξαφνιάζουν.

Ένα τέτοιο ξάφνιασμα είναι όταν ακούσουμε το “όχι” του παιδιού μας σε κάποια από τις παραγγελίες μας. Μάλιστα αυτό αρχίζει σε πολύ μικρή ηλικία, πριν ακόμη το μικρό μάθει καν να μιλάει.

–Θα φάμε, πήγαινε να πλύνεις τα χέρια σου.

–Όχι, ze σέλω!

–Σου είπα έλα να πλύνουμε τα χέρια σου.

–Όχι, ze σα τα πλύνουμε...

Τι κάνουμε τότε; Κάποιοι από τους ειδικούς μάς λένε να μη δίνουμε στα παιδιά τις παραγγελίες μας σαν διαταγές αλλά με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί “να διαλέξει”. Στο προηγούμενο παράδειγμα τα πράγματα θα ήταν ευκολότερα αν λέγαμε “Πού θέλεις να πλύνεις τα χέρια σου, στο μπάνιο ή στην κουζίνα;” Τότε το παιδί θα διάλεγε το ένα από τα δύο και το αποτέλεσμα θα ήταν να πλύνουμε τα χέρια του χωρίς αντίρρηση.

Αλλά τι είναι αυτό που κάνει τον άνθρωπο να αντιλέγει, ακόμη και από νήπιο; Τι άλλο παρά η αμαρτία!

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, η πρώτη αντιλογία εκφράστηκε ήδη μέσα στον Παράδεισο της Εδέμ. Συγχωρήστε μας να την παρουσιάσουμε με έναν χιουμοριστικό τρόπο, όπως τη διαβάσαμε σε ένα ξένο περιοδικό:

Όταν ύστερα από τον ουρανό, τη γη και τα υπόλοιπα φυτά και ζώα, δημιούργησε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα, ανάμεσα στα άλλα πράγματα που τους είπε ήταν και ένα “ΜΗ!”

–Τι είναι αυτό; ρώτησε ο Αδάμ.

–ΜΗ φάτε από τον απαγορευμένο καρπό! είπε ο Θεός.

–Απαγορευμένος καρπός; Υπάρχει Εύα απαγορευμένος καρπός;...

–Όχι! Δεν υπάρχει!

–Α ναι, υπάρχει!

–Μην φάτε λοιπόν αυτό τον καρπό! είπε ο Θεός.

–Γιατί;

–Επειδή σας το λέω εγώ που είμαι ο πατέρας σας! είπε ο Θεός.

Λίγο αργότερα ο Θεός είδε τα παιδιά του να μασουλάνε τον καρπό και θύμωσε.

–Δεν σας είπα να μην φάτε αυτό τον καρπό; ρώτησε ο πρώτος Πατέρας.

–Ε, ναι, απάντησε ο Αδάμ.

–Τότε γιατί το κάνατε;

–Δεν ξέρω, απάντησε η Εύα.

–Αυτή το έκανε πρώτη! είπε ο Αδάμ.

–Δεν το έκανα!

–Ναι, το έκανες!

–Δεν το έκανα!..

Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε όλοι μας.

Η πρώτη αντιλογία, συνεπώς, ήταν απέναντι στον Θεό, και μάλιστα από τα δικά Του παιδιά!

Δεν ξέρουμε πόσα χρυσοκόκκινα δειλινά αφιέρωσε ο Θεός κουβεντιάζοντας με τον Αδάμ και την Εύα στα ανθισμένα μονοπάτια της Εδέμ. Σίγουρα οι συμβουλές Του ήταν τέλειες. Η αγάπη και τρυφερότητα στη σχέση

Του μαζί τους απεριόριστες. Όμως ο άνθρωπος, μέσα στην ελευθερία του, δεν διάλεξε την υπακοή στον Πατέρα αλλά την ανυπακοή και, στη συνέχεια, την αντιλογία αντί της μετάνοιας.

Κάθε φορά, λοιπόν, που με αγάπη προσπαθούμε να συμβουλευόμαστε τα παιδιά μας και δεν βρίσκουμε ανταπόκριση, μην τα βάζουμε με τον εαυτό μας και κυρίως μην απογοητευόμαστε. Η δική τους αντιλογία ας γίνει αφορμή για να εξετάσουμε τους δικούς μας δρόμους. Ποια δηλαδή είναι η στάση μας απέναντι στις συμβουλές και εντολές του Ουράνιου Πατέρα μας;

Μελετούμε το λόγο του Θεού, πιστεύω, επειδή μέσα απ' αυτόν παίρνουμε οδηγίες για το καθημερινό μας περπάτημα. Δεχόμαστε τις συμβουλές και τους ελέγχους του Αγίου Πνεύματος με πνεύμα υποταγής και ευχαριστίας ή προβάλλουμε τις κάποιες αντιρρήσεις μας; *“Ναι, αυτό λέει, αλλά τι εννοεί...”*

Ο Κύριος μάς θυμίζει μέσω του Προφήτη: **«Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειαν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ης έπρεπε να υπάγης»** (Ησ. 48/μν/17). Δεν θέλει ο Θεός να μας στερήσει κάτι, ούτε να μας κάνει να νιώσουμε καταπίεση. Όλες οι οδηγίες Του έχουν ως υπόβαθρο την άμετρη αγάπη και τη σοφία Του. Ας το πιστέψουμε αυτό και με χαρά ας συμμορφωόμαστε, σαν τον Ψαλμωδό λέγοντας κι εμείς: **«Χαίρω, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδιάς μου»** (Ψαλμ. 40/μ/8).

Το μικρόβιο της αντιλογίας εύκολα εισχωρεί και στις σχέσεις μεταξύ των πιστών. Πολλές φορές μια συζήτηση που άρχισε με καλή διάθεση, π.χ. για να διευκρινιστούν κάποιες αλήθειες της Γραφής, μπορεί να καταλήξει σε αντιλογία. Χρειάζεται ταπείνωση για να δεχτούμε ότι πιθανόν η άποψη που είχαμε μέχρι τώρα, μπορεί να είναι λάθος.

Ακόμη πιο έντονη αντιλογία παρατηρείται μεταξύ συζύγων, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια της συζυγικής ζωής. Τότε που είναι ανάγκη ο καθένας να βάλει στην άκρη το “εγώ” και να

το αντικαταστήσει με το “εσύ” ή, καλύτερα, με το “εμείς”. Χρειάζεται σταθερή απόφαση από τον καθένα ξεχωριστά, ώστε η μεν σύζυγος να πάρει το ρόλο που της ανέθεσε η Θεός, να υποτάσσεται δηλαδή κατά πάντα, ο δε σύζυγος να την αγαπάει σαν τον εαυτό του, όπως του ζητάει ο Θεός.

Δυστυχώς, μια έξαρση –αν επιτρέπεται η λέξη– της αντιλογίας, παρατηρείται και στα ζευγάρια των ηλικιωμένων. Για μηδαμινές αιτίες, τις περισσότερες φορές, εκστομίζουν ο ένας στον άλλον λόγια πικρά. Συνεχίζουν έτσι χωρίς κανείς από τους δύο να αποφασίζει να σταματήσει... Αναρωτιέσαι τότε, πού είναι το έργο που άφησαν στον Άγιο Πνεύμα να κάνει επάνω στο χαρακτήρα τους; Πού είναι «ο καρπός Του», η αγάπη, η μακροθυμία, η αγαθοσύνη, η πραότητα, η εγκράτεια...

Όσοι από μας, ανεξάρτητα από την ηλικία μας, έχουμε δώσει στον Θεό το δικαίωμα να εργαστεί επάνω μας με το Πνεύμα Του, ας Του ζητήσουμε να μας βοηθήσει και στο θέμα της αντιλογίας.

Ο κόσμος μπορεί να χαρακτηρίζει ετοιμόλογο και να θαυμάζει εκείνον που για όλα έχει μια γρήγορη απάντηση. Δεν είναι όμως τούτο πάντα προσόν. Αρκετές φορές είναι ο εγωισμός που μας σπρώχνει να φέρνουμε επιχειρήματα εναντίον επιχειρημάτων για να μην ταπεινωθούμε.

Ο Ιάκωβος έγραψε: **«Αδελφοί μου αγαπητοί, ας ήναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν»** (Ιακ. 1/α/19).

Όταν συζητούμε με τους συζύγους, τα παιδιά, τους φίλους ή συγχριστιανούς, ας ακούμε με προσοχή τι έχουν να μας πουν κι ας δίνουμε στο νου μας λίγο περισσότερο χρόνο για να σκεφτεί πριν τα χείλη μας προφέρουν λέξεις που δεν αρμόζουν.

Απορεί κανείς με ανθρώπους που πάντα λένε το αντίθετο σε ό,τι ακούσουν. Φοβερό “χάρισμα”! Δεν συμφωνείτε;

Ας κάνουμε, λοιπόν, σήμερα έναν αυτοέλεγχο, μη τυχόν είμαστε ανάμεσα σ' αυτούς! **Τ**

Δεν χρειάζονται λόγια αλλά αποδείξεις

Και πάλι το “άγιο φως”

Περισσότερο από ένα χρόνο πριν, στο τεύχος Ιουλίου-Αυγούστου 2001, το περιοδικό μας αναφερόμενο σε διάφορα «Θρησκευτικά [χριστιανικά] ψέματα» κατέταξε ανάμεσα σ’ αυτά το περιβόητο “θαύμα” του Αγίου Φωτός, που δήθεν ανάβει θαυματουργικά στο ιερό κουβούκλιο στα Ιεροσόλυμα και μάλιστα μόνο στα χέρια του Έλληνα Πατριάρχη.

Στο άρθρο μας εκείνο είχαμε παραθέσει, μάλιστα, ολόκληρο το κείμενο επιστολής του αγνώστου σ’ εμάς κ. Ι. Καρδάση που δημοσιεύθηκε εκείνη την εποχή στην εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» (25-5-01).

Λόγω της σοβαρότητας του θέματος νομίζαμε ότι οι αρμόδιοι της Σιωνίτιδος εκκλησίας θα έσπευδαν να απαντήσουν τεκμηριωμένα στις απορίες του κ. Καρδάση, που είναι απορίες πολλών σκεπτομένων Χριστιανών σε ό,τι αφορά τα αληθινά γεγονότα και την ουσία του εν λόγω “θαύματος”, **εις μάτην όμως.**

Αλλά ούτε και η Ελλαδική Εκκλησία, ούτε η Ελληνική Κυβέρνηση, η οποία ως γνωστόν διαθέτει ειδικά αεροσκάφη και άλλα μέσα μεταφοράς για να φέρει το “Άγιο Φως” και να το διανείμει σε περιοχές της χώρας μας, ενδιαφέρθηκαν να απαντήσουν.

Μεσολάβησαν εν τω μεταξύ και οι τραγικές σκηνές που έδειξαν οι τηλεοράσεις κατά την τελευταία “αφή του

Αγίου Φωτός”, την πρώτη από το νέο Πατριάρχη κ. Ειρηναίο, όταν ο Αρμένιος Πατριάρχης προσπάθησε ΝΑ ΚΛΕΨΕΙ από τα χέρια του τα αναμμένα κεριά για να ιδιοποιηθεί “τη δόξα”... με αποτέλεσμα ΝΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΟΥΝ ΣΗΚΩΤΟ από το ναό...

Επιτέλους, αν και αρκετά καθυστερημένα ανέλαβε να απαντήσει στο θέμα ο Αρχιμ. κ. Τίτος, Ηγούμενος μονής των Ιεροσολύμων και Διευθυντής του Περιοδικού «**Νέα Σιών**», που αποτελεί το επίσημο όργανο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, με επιστολή του στην ίδια εφημερίδα («Ο.Τ.» 22-11-2002).

Αλλά τι είπε ο κ. Τίτος στην μακροσκελέστατη επιστολή του – που καταλαμβάνει χώρο μισής σελίδας της εν λόγω εφημερίδας; «**Ωδινε όρος και έτεκε μυν!**» (ο εστί μεθερμηνευόμενον, «Κοιλοπόνησε βουνό και γέννησε ποντίκι»).

Το ζήτημα θα μπορούσε να απαντηθεί με μια απλή, σαφή και τίμια α-

πάντηση του ίδιου του Πατριάρχη, –όπως δηλαδή έγινε την Μ. Τετάρτη (11 Απριλίου) του 2001, σε συνέντευξη του τότε τοποτηρητή του Πατριαρχικού θρόνου Ιεροσολύμων, **Μητροπολίτη Πέτρου κ. Κορνηλίου**, σχετικά με την αφή του Αγίου Φωτός, στο τηλεοπτικό κανάλι «**Mega**» και στην εκπομπή «Γκρίζες Ζώνες», ο οποίος μάλιστα επρόκειτο να πρωταγωνιστήσει στην σχετική τελετή ύστερα από 3 ημέρες, και ασφαλώς ήταν ο αρμοδιότερος να απαντήσει στο σχετικό ερώτημα–, ο εκδότης της «Νέας Σιών» παραθέτει ανύπαρκτα “επιχειρήματά” για να υποστηρίξει το μεγάλο παραμύθι (Σημ. «Τ» – Ας συγχωρεθεί η έκφραση όμως δεν προέρχεται από ασέβεια αλλά από αγανάκτηση).

Στη μακροσκελή επιστολή του ο κ. Τίτος δεν προσθέτει **ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ!** Αντίθετα αναφέρεται σε **μυθώδεις εξιστορήσεις των ετών 947, 1375, 1500, 1600, 1800 και δήθεν «εμπειρίες» αγιοταφικών μοναχών που είναι «καταγεγραμμένοι εις τους Κώδικας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων...»**. Και ο εκδότης της «Νέας Σιών» καταλήγει:

«Το θαύμα του Αγίου Φωτός, δεν ερμηνεύεται ούτε με το γράμμα, ούτε με τον νόμον, πολύ δε περισσότερο δεν ερμηνεύεται με την λογικήν. Και δι’ αυτό ακριβώς εύχομαι όπως και ο κ. Αναγνώστης σας και όσοι άλλοι είπον ή έγγραφαν διά το Άγιον Φως, αντιθέτως από την Ιεροσολυμιτικήν παράδοσιν να ευρεθούν εις την Αγίαν Πόλιν κατά την τελετήν αυτού και αφού ανοίξουν τα ώτα

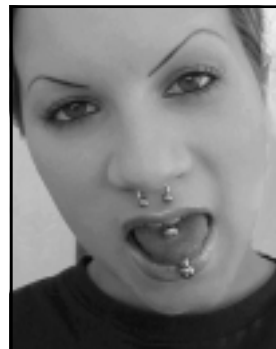

της καρδιάς και τους οφθαλμούς της ψυχής των να ίδουν ότι το Άγιον Φως προέρχεται και στέλνεται από τον αναλλοίωτον Λόγον, Όστις είναι το Φως εκ Ύψους Πατρός αγεννήτου».

Με άλλα λόγια, «ΠΙΣΤΕΥΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ»...

Η απάντηση του κ. Τίτου δεν διαφώτισε, μάλλον όμως ΜΑΣ ΦΩΤΙΣΕ διά της λαλίστατης απουσίας επιχειρημάτων του, επιβεβαιώνοντας έτσι τα γραφόμενά μας και αφήνοντας στους αναγνώστες του –και στους αναγνώστες μας– την ευθύνη να επιλέξουν αν θέλουν ΝΑ ΠΛΑΝΩΝΤΑΙ με μύθους σοφιστικούς ή ΝΑ ΖΟΥΝ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ του Ευαγγελίου.

Ο Θεός γνωρίζει ότι μας ενδιαφέρει η αλήθεια. Η μόνη τίμια, ηθική και ξεκάθαρη απάντηση που περιμένουμε, είναι να βγει ο ίδιος ο Πατριάρχης, και **επί τω λόγω της τιμής και της ιεροσύνης του να εξηγήσει** τι ακριβώς κάνει όταν μπαίνει στο κουβούκλιο... **«το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του πονηρού».** ☩

Ενώτια και έρρινα [5]

Με το παρόν 5ο άρθρο ολοκληρώνεται η μελέτη που απασχόλησε το περιοδικό μας κάτω από το γενικό τίτλο «Ενώτια και έρρινα». Το θέμα βέβαια είναι αρκετά πλατύτερο από το χώρο που μπορεί να διατεθεί σ' αυτές τις σελίδες. Ελπίζουμε αργότερα να δοθεί η ευκαιρία να επανέλθουμε είτε μέσα από το περιοδικό είτε στο χώρο του στο Internet.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Από όσα γράφτηκαν ως εδώ είναι φανερό ότι ο άνθρωπος, εκτός από τη γλώσσα που είναι προικισμένος, χρησιμοποιεί ενστικτωδώς και μια άλλη γλώσσα, αυτή "του σώματος".

Αυτό σημαίνει ότι εκπέμπει προς τους γύρω του διάφορα μηνύματα, που γίνονται αντιληπτά όχι μόνο με την ακοή, αλλά επίσης και με άλλες αισθήσεις, όπως είναι η όραση, η οσμή, η αφή κ.λπ.

Είναι γνωστό ότι το πρόσωπό μας, με τις διάφορες εκφράσεις του, ιδιαίτερα δε μέσα από τα μάτια μας, φανερώνει αν νιώθουμε έκπληξη, φόβο, πόνο, αμφιβολία και άλλα αισθήματα, αν είμαστε λυπημένοι ή χαρούμενοι, αν λέμε την αλήθεια ή προσπαθούμε να κρύψουμε κάτι κ.λπ. Αν μάλιστα ο απέναντί μας είναι εξασκημένος και παρατηρητικός, είναι σχεδόν αδύνατο να κρύψουμε την πραγματική μας κατά-

σταση, ακόμη και αν το επιχειρούσαμε...

Ένα νεαρό άτομο φροντίζει ιδιαίτερα το παρουσιαστικό του, θέλοντας να κάνει αισθητή την παρουσία του και μέσα στην κοινωνία και κυρίως προς το άλλο φύλο. Αυτό δεν είναι κακό ούτε κατακριτέο, -το θέσπισε ο Δημιουργός και το βλέπουμε όχι μόνο στην ανθρώπινη συμπεριφορά αλλά ακόμη και στα ζώα- αρκεί μόνο να γίνεται μέσα σε πλαίσια κοσμιότητας και όχι ναρκισσισμού ή εγωισμού.

Το ίδιο συμβαίνει όταν παρουσιαζόμαστε σε κάποιον υποψήφιο εργοδότη, όπου προσπαθούμε να δημιουργήσουμε την καλύτερη εντύπωση, για να κερδίσουμε τη συμπάθειά του και τη θέση που μας ενδιαφέρει.

Έτσι "μιλάμε" ή επικοινωνούμε με τον τρόπο που ντυνόμαστε, καθόμαστε, χειρονομούμε, αντιδρούμε σε κάτι που βλέπουμε ή ακούμε, φανερώνοντας πτυχές της προσωπικότητάς

μας. Το στοιχείο αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι ψυχολόγοι ...και οι ανακριτές.

Πέρα όμως από τα παραπάνω, με τον ίδιο τρόπο φανερώνουμε και κατά πόσον “είμαστε ένα” με το σύνολο ή ανήκουμε σε κάποια ξεχωριστή ομάδα.

Κάθε τοπική κοινωνία διαμορφώνει τη φορεσιά της, την κουζίνα της, την τοπολαλιά της. Υπενθυμίζουμε από την Καινή Διαθήκη πώς οι δούλοι του Αρχιερέα στην Ιερουσαλήμ κατάλαβαν τον Πέτρο ότι είναι Γαλιλαίος από τον τρόπο που μιλούσε (Μάρκ. 14/ιδ/70).

Όταν λοιπόν κάποιος επιλέγει να ντυθεί “σύμφωνα με τη μόδα”, προφανώς θέλει να δείξει στους γύρω του ότι “είναι σαν αυτούς”. Όταν όμως επιλέξει να ντυθεί “διαφορετικά”, χρησιμοποιώντας κάποια ξεχωριστή μορφή (σε ρούχα, χτένισμα, κοσμήματα, επεμβάσεις στο σώμα του κ.λπ.) προσπαθεί να πει σαφώς και με τρόπο αναμφισβήτητο: *“Προσέξτε με! Δεν είμαι σαν τον πολύ κόσμο, εγώ ανήκω σε άλλη ομάδα, σε άλλο ρεύμα...”*

Έτσι καθένας μπορεί να διακρίνει τους Χίπις με τα χρωματιστά πουκάμισα (και τα ναρκωτικά), τους ροκάδες με τα καρφιά στα δερμάτινα ρούχα τους, τους νεοναζιστές με τα ξυρισμένα κεφάλια και το χιτλερικό χαιρετισμό, τους πανκ με τα χρωματιστά μαλλιά και τα περίεργα κουρέματα κ.ο.κ...

Αλλά το ίδιο ισχύει και για τα μέλη παραεκκλησιαστικών οργανώσεων (όπως π.χ. της «Ζωής» με το χαρακτηριστικό μoustάκι στους άντρες και τον κότσο στις γυναίκες) και διαφορετικών

Τατουάζ με θρησκευτικά θέματα

θρησκευτικών ομάδων (από το εξωτερικό θα αναφέραμε π.χ. τους Σιχ με το λευκό τουρμπάνι στο κεφάλι, τους Εβραίους με τα μαύρα κουστούμια κ.ο.κ.).

Χωρίς να επιχειρήσουμε να χαρακτηρίσουμε τι είναι σωστό και τι όχι, αν αυτό ή το άλλο ντύσιμο είναι αμαρτία, αν πρέπει να φορέσουμε κοσμήματα και ποια, αν πρέπει να κάνουμε στο σώμα μας τρύπες ή τατουάζ, θέλουμε να ρωτήσουμε το άτομο που διαλέγει έναν διαφορετικό τρόπο έκφρασης: **ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ; ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙΣ; ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΟΥ;**

Χωρίς να έχουν συνείδηση της πραγματικότητας, οι περισσότεροι ενεργούν υποσυνείδητα και νομίζουν πως δήθεν αυτό που επιλέγουν το κάνουν “για τον εαυτό τους”. Η αλήθεια όμως είναι εντελώς διαφορετική διότι, τις περισσότερες φορές τουλάχιστον, ό,τι κάνουμε σ’ αυτό τον τομέα επηρεάζεται βαθύτατα από το περιβάλλον μας, από τους γύρω μας, από

το χώρο στον οποίο θέλουμε να είμαστε αποδεκτοί.

Αλλά και το αντίθετο, όπως ακριβώς συμβαίνει π.χ. με τους νέους που θέλουν να φωνάξουν προς τη γενεά των γονέων τους, ότι δεν την παραδέχονται, δεν συμφωνούν με τις αρχές και τα συστήματά της και επιδιώκουν και επιλέγουν κάτι διαφορετικό. Έτσι τείνουν να διαχωρίσουν τη θέση τους και να φανερώσουν την αποστασιοποίησή τους, διαλέγοντας περιέργα ρούχα, περιέργα χτενίσματα, περίεργη μουσική κ.λπ. Αν τώρα θέλοντας να κηρύξουν την ανεξαρτησία τους από κάποιο "κατεστημένο" την ίδια ώρα "ταυτίζονται" με κάποιο άλλο, αυτό είναι άλλο ζήτημα.

Και το φαινόμενο επαναλαμβάνεται ύστερα από κάποια χρόνια, όταν ο σημερινός νέος μεγαλώσει και αντιμετωπίσει πλέον τα δικά του παιδιά, και διαπιστώσει τότε ότι κι εκείνα θέλουν να διαφέρουν, να κάνουν τη δική τους επανάσταση-διαφορετική από εκείνη της γενιάς των γονέων του. Πάντα θα υπάρχει μια απόσταση που θα χωρίζει εμάς από τους άλλους και τους άλλους από εμάς.

Αφού όμως, έτσι κι αλλιώς, δεν είναι δυνατό παρά να έχει το άτομο κάποια ιδεολογία, νοοτροπία, αντίληψη για τα πράγματα και τα γεγονότα, ποια είναι αυτή που διαλέγει;

Υπάρχουν τρεις τάσεις που επικρατούν στο θέμα που μελετούμε, και όλες τους έχουν να κάνουν με τη στάση που ο άνθρωπος παίρνει απέναντι στον Θεό. Αυτές είναι εκείνων που θέλουν να είναι αρεστοί στον Θεό, εκείνων που θέλουν να είναι αρεστοί στον κόσμο και εκείνων που θέλουν να είναι

ταυτόχρονα αρεστοί και στον Θεό και στον κόσμο...

(1) Αν ο αγαπητός αναγνώστης ή αναγνώστρια θέλει να ανήκει στην πρώτη από τις παραπάνω κατηγορίες, αξίζει και πρέπει ν' αναρωτηθεί κατά πόσον οι επιλογές που κάνει, καταφέρνουν να δείξουν στους γύρω ότι είναι ένας «**Πρέσβης Χριστού**».

(2) Εκείνος που θα ήθελε να ανήκει στη δεύτερη κατηγορία, προφανώς δεν θα διάβαζε αυτό το περιοδικό...

(3) Η τρίτη κατηγορία –και δυστυχώς στις μέρες μας την ακολουθούν πάρα πολλοί– αφορά εκείνους που νομίζουν ότι μπορούν να είναι **ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΥΟ**. Και με τον Θεό και με τον κόσμο...

Τέτοιοι άνθρωποι συνήθως προσπαθούν να "εξαγιάσουν" την επιθυμία τους να μοιάζουν με τον κόσμο, προσπαθώντας να το κάνουν με τρόπο "χριστιανικό". Σαν αποτέλεσμα μιμούνται όσα κάνουν και οι υπόλοιποι συνάνθρωποί τους, μόνο που φροντίζουν να έχουν εξωτερικά κάποια θρησκευτική χρεία. (Οι εικόνες που παραθέτουμε –με διάφορα κοσμήματα αλλά και τατουάζ και εξωγκώσεις του σώματος– είναι ενδεικτικές αυτής της τάσης ή προσπάθειας).

Βέβαια, τις περισσότερες φορές αυτά τα άτομα δεν ομολογούν φανερά κάτι τέτοιο. Αντίθετα προσπαθούν να δικαιολογήσουν τις επιλογές τους υποστηρίζοντας ότι δεν ενδιαφέρεται ο Θεός "για τέτοια μικροπράγματα". Και τούτο το επιχείρημα πράγματι είναι αληθινό. Ασφαλώς και δεν ενδιαφέρεται ο Θεός για τα εξαρτήματα ή τα χρώμα-

τα στο ντύσιμό μας. Εκείνο που ενδιαφέρει τον Θεό ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ!

Όμως δεν πρέπει να ξεχνούμε την μεγάλη αλήθεια που υπογραμμίζει η Βίβλος, ότι δηλαδή «**εκ της καρδιάς των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα πονηρόν, βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη. Πάντα ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται, και μολύνουσι τον άνθρωπον**» (Μάρκ. 7/ζ/21-23).

Με άλλα λόγια οι επιλογές μας αποκαλύπτουν τη διάθεση της καρδιάς μας, την αγάπη μας, τις προτεραιότητες και τις αξίες μας. Θέλει κάποιος να κρεμάσει χαλκάδες στη μύτη ή τ' αυτιά του, θέλει να κάνει τατουάζ, θέλει να τρυπήσει το σώμα του ή να κάνει άλλες πλαστικές επεμβάσεις; Κανείς δε μπορεί να τον εμποδίσει να εξασκήσει "τα δικαιώματά του".

Εκείνο όμως που δε μπορεί να ξεφύγει, είναι το να μην υποστεί και τις συνέπειες των επιλογών του. Και τούτες οι συνέπειες δεν είναι μόνο το πώς θα τον βλέπουν οι άνθρωποι εδώ στη γη, αλλά κυρίως **ΠΩΣ ΤΟΝ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**.

Ο άνθρωπος που θέλει τον Θεό και τον Χριστό ως οδηγούς και Κυρίους στη ζωή του, δε μπορεί παρά να ζητεί «**τα άνω, όπου είναι ο Χριστός**». Αντίθετα κάποιος που θέλει να είναι «**φίλος του κόσμου**» ζητεί «**τα κάτω, τα επί της γης**». (Κολ. 3/γ/1-2).

Κοσμήματα με θρησκευτικά θέματα

Σίγουρα ο Κύριος κοιτάζοντας την καρδιά και τα ελατήρια που με ωθούν να διαλέξω και να κάνω αυτό ή το άλλο, διακρίνει αν και κατά πόσο **ΤΟΝ ΑΓΑΠΩ ΑΛΗΘΙΝΑ**. Αν και κατά πόσον **ΤΟΥ ΔΙΝΩ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΘΕΣΗ**. Αν και κατά πόσον **ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΩ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΓΥΡΩ την ταύτισή μου ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ «ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΙΜΑΙ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΥΩ»** (Πράξ. 27/κζ/23).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σαν συμπέρασμα θα γράψουμε: **Αφού λοιπόν και το σώμα και η εν γένει εμφάνισή μας "μιλάνε" προς τους άλλους, άρα ταιριάζει κι εδώ επίσης η προσευχή του Ψαλμωδού: «Ας είναι ευάρεστα τα λόγια του στόματος μου [ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΜΟΥ], και η μελέτη της καρδιάς μου, ενώπιόν σου, Κύριε, φρούριον μου, και λυτρωτά μου» (Ψαλμ. 19/ιθ/14). Ας φροντίσουμε λοιπόν να λέμε αυτή την προσευχή με ειλικρίνεια αρκετά συχνά.**

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ <:)>

ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ;

Τον τελευταίο μήνα του 2002 μια αμερικάνικη χριστιανική εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας, που απευθύνεται σε εκκλησιαστικούς ποιμένες, παρουσίασε ένα κατάπτυστο άρθρο σύμφωνα με το οποίο ο πόλεμος που ετοιμάζουν οι Αμερικανοί στο Ιράκ είναι «δίκαιος πόλεμος» και πρέπει να έχει την υποστήριξη των Χριστιανών.

Στο ίδιο άρθρο υπάρχει και η αποκάλυψη ότι μια επιστολή στάλθηκε προς τον Πρόεδρο Μπους «από αρκετούς Χριστιανούς ηγέτες που ενώθηκαν με τον ηγέτη των Νοτίων Βαπτιστών επί θεμάτων ηθικής Richard Land. (...) Την επιστολή υπέγραψαν μεταξύ άλλων ο Bill Bright, πρόεδρος της Campus Crusade (γνωστής στην Ελλάδα ως «Χριστιανική Κίνηση Αγάπης»), ο Chuck Colson, πρόεδρος της Prison Fellowship, ο D. James Kennedy, επικεφαλής της Coral Bridge Ministries, και ο Carl Herbster, πρόεδρος του Αμερικανικού Συνδέσμου Χριστιανικών Σχολείων», με την οποία δήλωσαν «**την πίστη τους ότι στρατιωτική δράση εναντίον του Ιράκ θα ήταν δικαιολογημένη**».

Δεν ήταν δυνατό να μείνουμε σιωπηλοί απέναντι σ' αυτό το κατόντημα. Αισθανθήκαμε χριστιανικά και ηθικά υποχρεωμένοι να απαντήσουμε υποστηρίζοντας την

αλήθεια. Το κείμενο της επιστολής μας ήταν το εξής:

Αγαπητέ συντάκτη,

Γράφω αυτήν την επιστολή γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται να δημοσιευθεί.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να εκφράσω την άποψή μου, η οποία είναι αρκετά κοινή μεταξύ των Χριστιανών στην Ελλάδα, και ελπίζω ότι το ίδιο συμβαίνει με πολλούς περισσότερους άνδρες και γυναίκες, Χριστιανούς και μη, σε όλο τον κόσμο.

Από την αρχή θέλω να πω ότι δεν είμαι 'ειρηνόφιλος' Χριστιανός. Επίσης δεν είμαι 'κομμουνιστής' ή 'σοσιαλιστής'. Φυσικά δεν είμαι Μουσουλμάνος.

Στο κύριο άρθρο σας (του Ted Kyle, «Ο Χριστιανός και ο Δίκαιος Πόλεμος», Δεκέμβριος 2002), λέτε ότι ένας νέος αμερικανικός πόλεμος στο Ιράκ είναι ένας «δίκαιος πόλεμος».

Αλλά το πραγματικό πρόβλημα για αυτόν τον πόλεμο δεν είναι εάν είναι ένας «δίκαιος πόλεμος» αλλά εάν αυτός ο πόλεμος είναι βασισμένος σε ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ. Καταλαβαίνω ότι βασίζετε την γνώμη σας σε στοιχεία που φαίνεται να είναι λογικά, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι αυτά τα στοιχεία είναι αναληθή και σκοπίμως παραπλανητικά.

Κανένας δε μπορεί να πει ότι ο Σαντάμ

Χουσεΐν είναι ένας καλός κυβερνήτης. Βρίσκεται όμως στη θέση του χάρη στις προσπάθειες των ΗΠΑ. Όταν ο Σαντάμ χτυπούσε το ιρανικό καθεστώς του Χομεϊνί, υποστηρίχθηκε από την αμερικανική κυβέρνηση. Όταν ο Σαντάμ βομβάρδιζε τους Κούρδους στο βόρειο τμήμα του Ιράκ, οι Αμερικανοί κοιτούσαν αλλού. Το ίδιο θα μπορούσε να ειπωθεί για τον πρώην Ιορδανό βασιλιά Χουσεΐν, όταν θανάτωνε τους Παλαιστίνιους στα ιορδανικά στρατόπεδα προσφύγων μερικά χρόνια πριν.

Όχι, κύριε, αυτός ο πόλεμος δεν πρόκειται να γίνει για το λαό του Ιράκ ούτε για τις ελευθερίες των άλλων εθνών. Αυτός ο πόλεμος έχει δύο κύριους λόγους. Ο πρώτος είναι ο έλεγχος του πετρελαίου. Ο δεύτερος λόγος είναι να φέρει οικονομική δυσκολία στα έθνη της Ευρώπης.

Κάθε επιπλέον σεντ στην τιμή του πετρελαίου αφαιρείται από τα πορτοφόλια των λαών της Ευρώπης και πηγαίνει σε εταιρείες που ελέγχονται από την Αμερική. Και κάθε στρατιωτική δράση της αμερικανικής κυβέρνησης αποβλέπει σε αυτό και μόνο σε αυτό.

Επιτρέψτε μου να υποβάλω μερικές ερωτήσεις.

Γράφεται ότι οι αμερικανικοί δορυφόροι μπορούν να εξετάσουν κάθε ίντσα και κάθε επικοινωνία σε οποιαδήποτε χώρα. Πώς είναι δυνατό οι υπηρεσίες πληροφοριών σας να μην έχουν όλες τις πληροφορίες για τα ιρακινά εργοστάσια και τις αποθήκες των όπλων μαζικής καταστροφής που υποτίθεται ότι διαθέτουν; Η κυβέρνηση σας υποστηρίζει ότι οι Ιρακινοί έχουν πολλά τέτοια όπλα. Γιατί δεν δίνουν τις διευθύνσεις στην επιτροπή του ΟΗΕ;

Γράψατε ότι ο Σαντάμ αγνοεί τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ποια ήταν η αντίδρασή σας για τα πολλά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ που αγνοήθηκαν από την Τουρκία στο ζήτημα της Κύπρου;

Και τι γίνεται με τους διωγμούς σε άλ-

Σε ερώτηση του αμερικανικού περιοδικού TIME, «Ποια χώρα θεωρείται ως μεγαλύτερη απειλή για την ειρήνη», ψήφισαν (275.134 ψήφοι):

- Βόρεια Κορέα 7,7%
- Ιράκ 8,8%
- **Ηνωμένες Πολιτείες 83,5%**

λες χώρες όπως το Σουδάν, τη Νιγηρία, το Πακιστάν, την Ινδονησία κ.λπ.; Θεωρείτε ότι το ιρακινό καθεστώς είναι χειρότερο από αυτές; Ας μην είμαστε υποκριτές.

Γράψατε ότι η χώρα σας «δεν θα χτυπήσει σε αμάχους». Αυτό ισχύει όσο τα αμερικανικά πρακτορεία ειδήσεων είναι έτοιμα να πουν την αλήθεια. Έχουμε πολλούς λόγους να αμφιβάλουμε για το πόσο ήταν ειλικρινή στην παρουσίαση της αλήθειας κατά το παρελθόν, και κανένας δε μπορεί να μας βεβαιώσει ότι τα πράγματα θα είναι διαφορετικά αυτή τη φορά.

Εάν η κυβέρνησή σας αποφάσιζε να δώσει μόνο ένα μέρος των χρημάτων που είναι έτοιμη να ξοδέψει σε αυτόν τον πόλεμο, για να βοηθήσει τους ανθρώπους (όχι τους κυβερνήτες) των μουσουλμανικών χωρών, αυτοί οι άνθρωποι θα γίνονταν οι μέγιστοι θαυμαστές και σύμμαχοι των ΗΠΑ και του χριστιανικού κόσμου. Δυστυχώς, η αμερικανική κυβέρνηση αποφασίζει να ξοδέψει τα χρήματα προκειμένου να χυθεί το αίμα και να καταστραφούν οι ιδιοκτησίες αυτών των ανθρώπων. Έτσι η κυβέρνησή σας και οι υποστηρικτές της, όπως εσείς, είστε ένοχοι για οποιοδήποτε χριστιανικό αίμα χυθεί όταν σε αντίποινα οι Μουσουλμάνοι θα χτυπήσουν χριστιανικούς στόχους στις μέρες που έρχονται.

Φυσικά, καταλαβαίνουμε ότι, ως Αμερικανοί, είναι αναμενόμενο να υποστηρίξετε την κυβέρνησή σας και την πολιτική της. Επιτέλους, δεν είναι δυνατό για σας, που είστε στην Αμερική και κάτω από την πλύση εγκεφάλου των αμερικανικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, να σκεφτείτε

διαφορετικά. Αλλά το να λέτε ότι αυτός ο πόλεμος είναι «ένας δίκαιος πόλεμος» είναι απολύτως ψευδές. Αντίθετα, είναι ένας πολύ άδικος πόλεμος.

Εν πάση περιπτώσει, δεν αναμένω από την κυβέρνησή σας ή οποιονδήποτε άλλο πολιτικό να είναι τίμιος και δίκαιος. Παρακαλώ μην μπλέκετε τη χριστιανική εκκλησία με τις βρόμικες πράξεις των πολιτικών. Οι Χριστιανοί είναι ξένοι σε αυτήν την γη και περιμένουν τη Βασιλεία του Θεού που πρόκειται να έρθει.

Ο Πρόεδρος Bush και οι άλλοι ηγέτες της γης θα κάνουν το έργο τους σύμφωνα με τα σχέδια του Σατανά, του αφέντη τους. Αφήστε λοιπόν τους Χριστιανούς να έχουν την προσοχή τους στραμμένη στον ουρανό, από όπου πρόκειται να έρθει ο

Βασιλιάς τους.

Δεν νομίζετε ότι ως Χριστιανοί ηγέτες πρέπει να αναρωτηθείτε τι θα έκανε ο Κύριός μας Ιησούς εάν αντιμετώπιζε το ίδιο ζήτημα; Ειλικρινά δικός σας
B. Βασιλειάδης, Εκδότης του ελληνικού χριστιανικού περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ»

Επαναλαμβάνουμε την πάγια θέση μας, ότι ο Χριστιανός δε μπορεί και δεν πρέπει να ανακατεύεται με τα “πίττουρα” της κοσμικής πολιτικής. Αποτελεί δε μεγάλη απορία, πώς εκείνοι που σε κάθε ευκαιρία διαρυγνύουν τα μάτια τους για τον κίνδυνο του “Μεγάλου Αδελφού”, είναι τόσο πρόθυμοι να συνεργαστούν με τους εκφραστές και τα όργανά του. **1**

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΑΙΩΝΙΑ...

Για όσα γράψαμε στο κύριο άρθρο του προηγούμενου τεύχους, λάβαμε το εικονιζόμενο ολιγόλογο e-mail, όπου, αντί για ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ εκφράζονται μόνο ΑΠΕΙΛΕΣ ΓΙΑ ΑΙΩΝΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ, που τόσο θυμίζουν την μεσαιωνική Ιερά Εξέταση... Στην απάντησή μας, –που παραθέτουμε αυτούσια, αφού δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα– ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Αγαπητέ Ορέστη, Σε ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σου – αν και πολύ όψιμο. (Όσον αφορά την “ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ” σου, η ως τώρα διαγωγή σου με κάνει πολύ επιφυλακτικό. Όσον αφορά την “ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΑΠΗ” σου, χρόνια ολόκληρα ψάχνω να την βρω). Και ο Καϊάφας ενδιαφερόταν για το «καλό» του λαού (Ιωάν. 11/ια/50), όμως έκανε το ΕΓΚΛΗΜΑ των εγκλημάτων. Χρόνια τώρα σας παρακαλώ (και προσωπικά και δημόσια) να μετανοήσετε

From: Orestis Fragopoulos
Date: Σάββατο, 28 Δεκεμβρίου 2002 4:43 μμ
To: editor@tychos.gr
Subject:

ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΝΑ ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΩ ΜΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΝΗΣΙΑ, Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΙ.

και να επιστρέψετε. Φτάνει το κακό που έχετε κάνει.

Εν πάση περιπτώσει, χαίρομαι που έστω και τώρα τόλμησες να επικοινωνήσεις. Είναι τούτο μεγάλο θαύμα. Μακάρι να το ξανακάνεις! - Πού ξέρεις, κάτι καλό μπορεί να βγει. Ο Θεός δεν πέθανε ακόμη!

Μία και μόνη απάντηση χρειάζεται από τους ενδιαφερόμενους. Ότι ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΝΑ από όσα κατήγγειλε ο «Τ» δεν ήταν αλήθεια. Όσον αφορά το ποιοι θα χάσουν αιώνια την ψυχή τους, γι’ αυτό μάλλον απαντά η Βίβλος: «Έξω είναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι, και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος» (Αποκ. 22/κβ/15). **1**

ΘΛΙΒΕΡΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Π α ρ ό λ ο π ο υ . . .

- ούτε ο Θεός ζήτησε να γιορτάζονται τα “Χριστούγεννα”
- ούτε ο Χριστός γεννήθηκε στις 25 Δεκεμβρίου
- ούτε η αποστολική εκκλησία γνώριζε καμιά τέτοια γιορτή

Π α ρ ό λ ο π ο υ . . .

- ο ειδωλολατρικός κόσμος ΖΗΤΑΕΙ ΠΙΣΩ ΤΑ ΚΛΕΜΜΕΝΑ ΤΟΥ
(τα “Χριστούγεννα” γιορτάζονται παγκοσμίως ασχέτως θρησκείας)

**Ο χριστιανικός κόσμος “τίμησε” άλλη μια φορά την ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΥ (αν μη τι άλλο), κυκλωμένος από διάφορα τερατάκια αμερικανο-ιαπωνικής νοσηρής φαντασίας, με φωτεινά δέντρα και γιρλάντες, με τον άνοστο χοντρομπαλά “Σάντα Κλάους” –που αδικαιολόγητα επιμένουν να ονομάζουν “Άη Βασίλη”–
ΚΑΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΧΩΡΙΣ ΧΡΙΣΤΟ!**

Και του χρόνου να είμαστε καλά !!!

Ένα κείμενο που αξίζει να διαβαστεί

και από άνδρες και από γυναίκες

Το γυναικείο περιοδικό «ΛΥΔΙΑ living» (Τηλ. 210-3211725) στο τεύχος Σεπτ.-Δεκ. 2002 παρουσίασε ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο σχετικό με τις ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ και τις ΠΑΓΙΔΕΣ που κρύβουν.

Το συστήνουμε ολόθερμα σε όλους τους αναγνώστες μας, ιδιαίτερα μάλιστα στους νεότερους σε ηλικία.

- ***Κανείς δεν “χαρίζει” χρήματα...***
- ***Κανείς δεν “δανείζει” χρήματα χωρίς κέρδος...***
- ***Κανείς δεν έχει την πολυτέλεια να πιάνεται κορόιδο***

Το σχόλιο αυτό δεν αποτελεί διαφήμιση ούτε σημαίνει ότι εγκρίνουμε όλη την ύλη του περιοδικού.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ...

Ασθενής: «ΣΙΓΑ ΜΗΝ ΠΩ ΕΓΩ ΣΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΑΠΟ ΤΙ ΠΑΣΧΩ...»

Δε μπορείς και δεν πρόκειται να βοηθηθείς από κανένα γιατρό, όσο δεν είσαι πρόθυμος:

- **ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΣΟΥ** και
- **ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙΣ ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ.**

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για την εκκλήσιά εκείνη που ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΟΙΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΣ»...

«Εάν όμως περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτί καθὼς αὐτός ἐστὶν ἐν τῷ φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν, εαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Εἴαν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐστὶν πιστός καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.»

(Α' Ιωάν. 1/α/7-9)